

Budapest,
2007. április 5.,
csütörtök

43. szám

Ára: 966,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2007: XXV. tv.	A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosításáról	2778
29/2007. (IV. 5.) OGY h.	A Kábítószerügyi eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2007. (III. 7.) OGY határozat módosításáról	2780
30/2007. (IV. 5.) OGY h.	A „Fogyasztóvédelmi eseti bizottság” létrehozásáról szóló 12/2007. (III. 7.) OGY határozat, valamint a „Kábítószerügyi eseti bizottság” létrehozásáról szóló 14/2007. (III. 7.) OGY határozat módosításáról	2780
22/2007. (IV. 5.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	2781
1023/2007. (IV. 5.) Korm. h.	A Kormány középtávú tudomány-, technológia- és innováció-politikai stratégiájáról	2783
1024/2007. (IV. 5.) Korm. h.	Az Állami Privatizációs és Vagyongazdálkodási Részvénytársaság Szervezeti és Működési Szabályzatának jóváhagyásáról szóló 1125/1999. (XII. 13.) Korm. határozat módosításáról	2814
	Tájékoztató az Országos Érdekegyeztető Tanács 2007. február 16-i üléséről	2817
	Tájékoztató az Országos Érdekegyeztető Tanács 2007. március 9-i üléséről	2817
	A Nyugdíjasok Pártja (átalakítás alatt) 2006. évi pénzügyi zárómérlege	2818

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2007. évi XXV. törvény

a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosításáról*

1. § A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 326. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„326. § (1) Ha más bíróság kizárólagos illetékessége meghatározva nincs, vagy törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság illetékességét az első fokon eljáró közigazgatási szerv székhelye alapítja meg.

(2) Ha az első fokon eljáró közigazgatási szerv illetékességi területe több megyére terjed ki (megye alatt értve a fővárost is), a bíróság illetékességét – a (3) és (4) bekezdésben szabályozott esetek kivételével – a felperes belföldi lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye alapítja meg; jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében az a bíróság illetékes, ahol a szervezet belföldi székhelye található.

(3) Ha a felülvizgálni kért közigazgatási határozat tárgya valamely ingatlanhoz kapcsolódó jog vagy kötelezettség, illetve valamely ingatlanra vonatkozó jogviszony, a pert az ingatlan fekvése szerint illetékes bíróság előtt kell megindítani.

(4) Ha a felülvizgálni kért közigazgatási határozat valamely bejelentéshez vagy engedélyhez kötött, illetve azzal kapcsolatos tevékenységre vonatkozik, az a bíróság illetékes, ahol e tevékenységet gyakorolják, vagy gyakorolni kívánják.

(5) Ha az első fokon eljáró közigazgatási szerv illetékességi területe több megyére terjed ki (megye alatt értve a fővárost is), de a felperesnek nincsen belföldi lakóhelye, tartózkodási helye, illetve székhelye, és az illetékes bíróság a (3) és (4) bekezdés alapján sem állapítható meg, a perben az első fokon eljáró közigazgatási szerv székhelye szerint illetékes bíróság jár el.

(6) A Magyar Köztársaság területére történő beutazásra és az ott való tartózkodásra vonatkozó ügyekben hozott közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránti perekben az illetékességet az első fokon eljáró közigazgatási szerv székhelye alapozza meg. Ha az eljáró hatóság székhelye alapján az illetékesség nem állapítható meg, a perre a Fővárosi Bíróság kizárólagosan illetékes.

(7) Ha az első fokon eljáró közigazgatási szerv illetékessége az egész országra kiterjed, a perre a Fővárosi Bíróság kizárólagosan illetékes.

(8) Ha ugyanazon közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt több bíróság előtt indítanak pert, az az illetékes bíróság jár el, amelyhez a keresetlevelet elsőként továbbították. A közigazgatási szerv az utóbb továbbított keresetlevélre a 330. § (2) bekezdése szerint megtett nyilatkozatában felhívja a bíróság figyelmét arra, hogy korábban az adott határozat ellen másik keresetlevelet nyújtottak be, és azt az abban megjelölt másik illetékes bírósághoz továbbították. Az a bíróság, amelynek a közigazgatási szerv utóbb továbbított keresetlevelet, a 129. § szerint jár el.

(9) Közigazgatási perekben a megyei bíróság által első fokon hozott határozatok tekintetében – ha törvény a fellebbezést megengedi – a másodfokú eljárásra a Fővárosi Ítéltábla kizárólagosan illetékes.

(10) A közigazgatási perekben jogerős határozatok folytán felmerült hatásköri vagy illetékességi összeütközés esetében, továbbá ha az illetékes bíróság nem állapítható meg, vagy kizárás miatt nem járhat el, az eljáró bíróságot a Fővárosi Ítéltábla jelöli ki.

(11) E fejezet alkalmazásában:

a) a fővárosi székhelyű, de kizárólag Pest megye területére vagy annak egy részére illetékes közigazgatási szervet, valamint

b) a fővárosi székhelyű, azonban működését kizárólag Pest megye területén végző felperes szervezetet a bíróság illetékessége szempontjából úgy kell tekinteni, mintha székhelye Pest megye területén lenne.”

2. § A Pp. a 335/A. §-át követően a következő alcímmel és 335/B. §-sal egészül ki:

„Egyesítés

335/B. § A közigazgatási perekben az azonos hatáskörű bíróságok előtt folyamatban lévő perek egyesítésének is helye van. Ha az egyesítést több, azonos hatáskörű bíróság is elrendelte, a továbbiakban az jár el, amely az egyesítésről korábban határozott.”

3. § A Pp. 341. §-ának d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, a § az alábbi e) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi e) pont számozása f) pontra változik:

[341. § A társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt indított perekre ennek a fejezetnek a rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:]

„d) illetékes az a munkaügyi bíróság, amelynek területén a felperes belföldi lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye – jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetében a szervezet székhelye – található,

e) ha az elsőfokú határozatot hozó közigazgatási szerv illetékessége az egész országra kiterjed, továbbá ha az ügyben a fővárosi székhelyű közigazgatási szerv kizárólagos illetékességgel jár el, a perre a Fővárosi Munkaügyi Bíróság kizárólagosan illetékes,”

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. április 2-i ülésnapján fogadta el.

4. § A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) 118. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az étkezési hozzájárulás havi értéke legfeljebb a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1. számú melléklete szerint ilyen célra adható adómentes juttatás mértéke.”

5. § A Bjt. 139. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy

a) a pályaaalkalmassági vizsgálat szempontjait, módját és eljárását az egészségügyért felelős miniszterrel együtt – az OIT egyetértésével –,

b) a bírák igazolványára vonatkozó szabályokat rendelettel állapítsa meg.”

6. § Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) 1. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) E törvény hatálya alá tartozó igazságügyi szakértő, valamint szakértőjelölt szolgálati viszonyára az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvénynek és az igazságügyi szakértőkről szóló jogszabályoknak a rendelkezéseit, a fővárosi, megyei bírósági végrehajtó, végrehajtó-helyettes, végrehajtójelölt, valamint a végrehajtási ügyintéző szolgálati viszonyára a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LVIII. törvénynek a rendelkezéseit is alkalmazni kell.”

7. § Az Iasz. 13. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Bírósági fogalmazónak az az egyetemi állam- és jogtudományi diplomával rendelkező személy nevezhető ki, aki az OIT Hivatala által lebonyolított felvételi versenyvizsgát sikeresen letette. Bírósági titkárnak jogi szakvizsgával rendelkező személy nevezhető ki. A titkári kinevezés előtt bírói pályaaalkalmassági vizsgálaton kell részt venni. A katonai tanácsoknál működő bírósági fogalmazókat elsősorban a Magyar Honvédség ösztöndíjasai közül kell kinevezni.”

8. § (1) Az Iasz. 14. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § (1) Igazságügyi szolgálati viszony létesítésére – a (6) bekezdésben foglaltak kivételével – a kinevező pályázatot írhat ki. A pályázatot nyilvánosan kell meghirdetni.”

(2) Az Iasz. 14. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A pályázókat meg kell hallgatni, a pályázatokat – a (6) bekezdésben foglaltak kivételével – a pályázati határidő lejártá után 1 hónapon belül kell elbírálni.”

(3) Az Iasz. 14. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (6)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a pályázat eredménytelen, – a (6) bekezdésben foglaltak kivételével – a kinevező új pályázatot írhat ki, vagy a feltételeknek megfelelő személyt az állásra kinevezi.

(6) A bírósági fogalmazói állásokat nyilvános pályázat útján kell betölteni. A fogalmazói állaspályázatokat a pályázati határidő lejártá után 3 hónapon belül kell elbírálni.

(7) Az OIT Hivatala a felvételi versenyvizsga letételétől számított egy évig kezeli és nyilvántartja a fogalmazói állásra pályázók

a) nevét,

b) lakcímét,

c) születési helyét és idejét,

d) az állam- és jogtudományi végzettségét igazoló okiratokat,

e) a felvételi versenyvizsga iratait és eredményét.

(8) A munkáltatói jogok gyakorlója a (7) bekezdés szerinti nyilvántartásból a fogalmazói állásra pályázó adataihoz hozzáférhet, ha arra a pályázónak a hozzá benyújtott pályázata elbírálásához szükséges.

(9) Az a pályázó, aki a pályázati feltételeknek megfelel és sikeres felvételi versenyvizsgát tett, a versenyvizsga letételétől számított egy éven belül kiírt pályázat elbírálása során nem köteles újabb versenyvizsgát tenni.

(10) A bírósági fogalmazók felvételi versenyvizsgájával kapcsolatos részletes igazgatási szabályokat az OIT határozza meg.”

9. § Az Iasz. 33. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) Pályázat bármely vezetői állásra kiírható, a magasabb vezetői állást pályázat útján kell betölteni. Magasabb vezetői állásnak minősül az OIT Hivatalának vezetőhelyettese, főosztályvezetője, a bíróságok főosztályvezetői, az egyéb igazságügyi szerv vezetője és helyettese, valamint a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalának az igazgatója.”

10. § Az Iasz. 135. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés ezzel egyidejűleg a következő d) ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy]

„c) a bírósági fogalmazók felvételi rendjére és joggyakorlatára vonatkozó részletes szabályokat az OIT egyetértésével,

d) az igazságügyi alkalmazottaknak, valamint a bíróságok által fenntartott üdülők, bölcsődék és óvodák alkalmazottainak igazolványára vonatkozó szabályokat”

[rendeletben állapítsa meg.]

11. § Az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény 50/B. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az étkezési hozzájárulás havi értéke legfeljebb a személyi jövedelemadóról szóló törvény 1. számú melléklete szerint ilyen célra adható adómentes juttatás mértéke.”

12. § (1) E törvény a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében „az elsőfokú közigazgatási hatóság székhelye szerint illetékes megyei bíróság” szövegrész helyébe „a megyei bíróság” szövegrész lép.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Iasz. 8. §-a (1) bekezdésének *c*) pontjában az „a miniszter” szövegrész helyébe az „az igazságügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter)” szöveg lép.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Bjt. 118. §-ának (3) bekezdése.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Iasz. 3. §-a (3) bekezdésében a „, részletes szabályait az igazságügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) rendeletben állapítja meg” szövegrész.

(6) A 2006. december 31. után indult, de folyamatban levő ügyeket – ha az elsőfokú tárgyalást még nem kezdték meg – e törvény hatálybalépést követő 30 napon belül át kell tenni az e törvény 1. és 3. §-a által megállapított Pp. 326. §-a és 341. §-ának *d*) és *e*) pontja szerint illetékes bírósághoz.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

III. rész HATÁROZATOK

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 29/2007. (IV. 5.) OGY határozata

a Kábítószerügyi eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2007. (III. 7.) OGY határozat módosításáról*

A Kábítószerügyi eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2007. (III. 7.) OGY határozat a következők szerint módosul:

* A határozatot az Országgyűlés a 2007. április 2-i ülésnapján fogadta el.

Az Országgyűlés a bizottságba

Soltész Miklós helyett
dr. Hoffmann Rózsa

a bizottság tagjává

megválasztja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Kis Zoltán s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 30/2007. (IV. 5.) OGY határozata

a „Fogyasztóvédelmi eseti bizottság” létrehozásáról szóló 12/2007. (III. 7.) OGY határozat, valamint a „Kábítószerügyi eseti bizottság” létrehozásáról szóló 14/2007. (III. 7.) OGY határozat módosításáról*

1. A „Fogyasztóvédelmi eseti bizottság” létrehozásáról szóló 12/2007. (III. 7.) OGY határozat 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. A Bizottság tagjai díjazásban nem részesülnek.”

2. A „Kábítószerügyi eseti bizottság” létrehozásáról szóló 14/2007. (III. 7.) OGY határozat 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. A Bizottság tagjai díjazásban nem részesülnek.”

3. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Dr. Kis Zoltán s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

* A határozatot az Országgyűlés a 2007. április 2-i ülésnapján fogadta el.

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 22/2007. (IV. 5.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló 8/1983. (VI. 29.) EüM–PM együttes rendeletnek az e rendelet módosításáról szóló 20/1993. (XI. 17.) NM–PM együttes rendelet 7. § (2) bekezdésével megállapított, 1997. december 31-ig hatályban volt 22. § (4) bekezdése alkotmányellenes volt, ezért e rendelkezés a Fővárosi Bíróság előtt jogerősen befejezett 60. Kf. 33.653/1998. számú ügyben nem alkalmazható.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló 8/1983. (VI. 29.) EüM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 22. § (4) bekezdésének a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló 8/1983. (VI. 29.) EüM–PM együttes rendelet módosításáról szóló 20/1993. (XI. 17.) NM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: Rm.) 7. § (2) bekezdésével megállapított szövege alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését, valamint e rendelkezésnek a Fővárosi Bíróság 60. Kf. 33.653/1998/3. számú jogerős ítéletével elbírált ügyben való alkalmazása kizárását kezdeményezte. E határozatában a Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság helybenhagyta a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletét, amely elutasította a panaszosnak a Nyugdíjfolyósító Igazgatóság ellen indított, rendszeres szociális járadék és özvegyi nyugdíj együttfolyósítására irányuló kérelmet elutasító közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló keresetét. Az alkotmányjogi panaszban sérelmezett ügyben a bíróság megállapította, hogy az özvegyi nyugdíj folyósításának szüneteltetésére jogszerűen került sor: a felperes 1991. január 1-jétől rendszeres szociális járadékban részesült, 1995. július 1-jétől pedig özvegyi nyugdíjra is jogosulttá vált, a két ellátásra egyaránt jogosult személy részére azonban – az R.-nek az Rm.-mel megállapított 22. § (4) be-

kezdése alapján – a jogosult választása szerint csak az egyik ellátás folyósítható.

Az indítványozó szerint az R. támadott rendelkezése sérti az Alkotmány 37. § (3) bekezdését, mert felhatalmazás nélkül „túlterjeszkedik” a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvénynek (a továbbiakban: T.) a kettős nyugellátás tilalmát szabályozó kógens és taxatív rendelkezésein. A T. 36. § (1) és (2) bekezdése a rendszeres szociális járadékot nem sorolja fel a nyugellátások között, a T. tehát nem tiltja az özvegyi nyugdíj folyósítását a rendszeres szociális járadék mellett „és nem ad felhatalmazást sem a végrehajtásról gondoskodó Kormánynak (124. §), sem másnak, hogy ilyen tilalmat állapítson meg”. Az együttfolyósításra vonatkozó igénye elutasítására az R.-nek az Rm.-mel megállapított 22. § (4) bekezdése adott alapot, amely rendelkezés az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdésében foglalt, özvegyisége esetére biztosított jogát is sérti.

II.

Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„37. § (3) A Kormány tagjai törvényben vagy kormányrendeletben kapott felhatalmazás alapján feladatkörükben eljárva rendeletet adnak ki, amelyek törvénnyel és kormányrendelettel nem lehetnek ellentétesek. A rendeleteket a hivatalos lapban ki kell hirdetni.”

„70/E. § (1) A Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegyiség, árvaság és önhibájukon kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásra jogosultak.”

Az R. megsemmisíteni kért rendelkezése:

„22. § (4) Az özvegyi nyugdíjra (özvegyi járadékra) és rendszeres szociális járadékra 1992. szeptember 1-jétől egyaránt jogosult személy részére a jogosult választása szerinti ellátást kell folyósítani.”

III.

Az alkotmányjogi panasz megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz előterjesztésének törvényi feltételei fennállnak-e.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 48. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az, akinek a jogsérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 48. § (2) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogi képviselője a jogerős ítéletet 1999. február 2-án vette kézhez, az alkotmányjogi panaszt pedig 1999. április 6-án adta postára. Mivel az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló hatvan napos határidő utolsó napja 1999. április 3-ra, szombati napra esett, a

postára adás pedig – figyelemmel arra, hogy április 5-e (húsvéthétfő) munkaszüneti nap volt – az ezt követő első munkanapon megtörtént, a panasz határidőben benyújtottnak tekintendő. Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt érdemben bírálta el.

Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy az R. 22. § (4) bekezdésének az Rm.-mel megállapított szövegét még az alkotmányjogi panasz benyújtását megelőzően, 1998. január 1-jei hatállyal módosította a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatásáról és szociális ellátásáról szóló 8/1983. (VI. 29.) EüM–PM együttes rendelet módosításáról szóló 66/1997. (XII. 29.) NM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: Rm2.) 3. § (2) bekezdése. Ebből következően az indítvány már nem hatályos jogszabály alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányul. Az Alkotmánybíróság hatáskörébe főszabályként csak hatályos jogszabályok alkotmányellenességének utólagos vizsgálata tartozik. Hatályon kívül helyezett, illetőleg módosított jogszabályi rendelkezés alkotmányosságának vizsgálatára az Alkotmánybíróság hatásköre csak akkor terjed ki, ha annak alkalmazhatósága az eldöntendő kérdés. (335/B/1990. AB végzés, ABH 1990, 261.) A konkrét normakontroll két esetben, az Abtv. 38. § (1) bekezdése alapján benyújtott bírói kezdeményezés és 48. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján – mivel ilyenkor az alkalmazási tilalom kimondására van lehetőség – az Alkotmánybíróság már nem hatályos rendelkezés alkotmányellenességét is vizsgálja. Mivel az indítvány alkotmányjogi panasz, az Alkotmánybíróság a vizsgálatot az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben alkalmazott rendelkezés tekintetében folytatta le.

2. Az Alkotmánybíróság eljárása során elsőként a formai alkotmányellenességre vonatkozó kifogást vizsgálta meg, amely szerint az indítványozó ügyében az R.-nek az Rm. által jogalkotói felhatalmazás nélkül megállapított szabálya alapján, a T. rendelkezéseibe ütközően került sor az özvegyi nyugdíjnak a rendszeres szociális járadék mellett történő folyósítása korlátozására. E körben az Alkotmánybíróságnak először arra a kérdésre kellett választ adnia, rendelkezett-e a jogalkotó az özvegyi nyugdíjra való jogosultság – ideértve a folyósítás szüneteltetésére alapot adó ok meghatározását is – feltételeinek szabályozására.

Az indítványozó által – a rendszeres szociális járadék folyósításával egyidejűleg – igényelt özvegyi nyugdíjat az indítványozó igényének elbírálásakor hatályos T. a társadalombiztosítás keretében járó hozzátartozói nyugellátások között szabályozta [T. 36. §]. Az özvegyi nyugdíjra való jogosultság feltételeit a T. 58–68. §-ai határozták meg, a T. emellett rendelkezett a társadalombiztosítás keretében biztosított több nyugellátás, e körben konkrétan az özvegyi nyugdíj és a T. által szabályozott egyéb nyugellátások együttfolyósításának korlátozásáról is [T. 38. §, 65/A. §, 75. §]. A T. az özvegyi nyugdíjra való jogosultságot, illetve annak folyósítását nem korlátozta azon az alapon, hogy az igénylő az R. által szabályozott, a megváltozott munkaképességű, nem rehabilitálható munkavállalók szociális ellátását biztosító ún. nyugdíjszerű rendszeres

szociális ellátásban (rendszeres szociális járadékban) részesül. A panaszos igénye nem is ezen az alapon, hanem az R.-nek az Rm.-mel beiktatott 22. § (4) bekezdése alapján került elutasításra, amely az özvegyi nyugdíjra és a rendszeres szociális járadékra 1992. szeptember 1-jétől egyaránt jogosult személy részére csak az egyik – a jogosult választása szerinti – ellátás folyósítását tette lehetővé.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a jogalkotó (a népjóléti és a pénzügyminiszter) az Rm.-nek az R.-t módosító rendelkezése megalkotása során a rendszeres szociális járadék mellett szabályozás alá vonta (feltételhez kötötte) az özvegyi nyugdíj folyósítását is. Az özvegyi nyugdíjra való jogosultság feltételrendszerének (ideértve a folyósítás szüneteltetésére okot adó körülményeket is) szabályozására azonban a jogalkotó nem rendelkezett felhatalmazással: erről sem a T. [124. §], sem az Rm. kiadása időpontjában hatályos más törvény nem rendelkezett (az Rm. sem hivatkozott arra, hogy kibocsátására felhatalmazás alapján került sor).

Mindezek miatt az R. Rm.-mel megállapított 22. § (4) bekezdése sérti az Alkotmány 37. § (3) bekezdését, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az R. indítványozó ügyében alkalmazott, 1997. december 31-ig hatályos 22. § (4) bekezdése alkotmányellenes volt. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság a felhatalmazás nélküli jogalkotás miatti alkotmányellenességet megállapította, – állandó gyakorlatának megfelelően [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 307.; 30/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 202, 209.] – nem vizsgálta, hogy a támadott szabály törvénnyel ellentétesen, illetve az Alkotmány 70/E. § (1) bekezdésébe ütközően korlátozta-e az özvegyi nyugdíj folyósítását.

Mivel az R. jelen határozatban vizsgált rendelkezését 1998. január 1-jei hatállyal módosította az Rm2., a rendelkezés megsemmisítésére nem kerülhet sor. Az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján azonban – amely az Abtv. 48. § (3) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz esetére is irányadó – az Alkotmánybíróságnak lehetősége van arra, hogy kizárja az alkotmányellenesnek ítélt jogszabályi rendelkezés konkrét ügyben való alkalmazását, ha azt a jogbiztonság, vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. A felhatalmazás nélküli jogalkotás – az Alkotmány 37. § (3) bekezdésén túlmenően – megalapozza az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményének megsértését is, nyilvánvalóan súlyosan sérti a jogbiztonságot, ezért, és mert azt a panaszos különösen fontos érdeke is indokolja – az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján megtiltotta az alkotmányellenes rendelkezésnek a Fővárosi Bíróság által jogerősen befejezett 60. Kf. 33.653/1998. ügyben való alkalmazását.

Az Alkotmánybíróság e határozatnak a Magyar Közlönyben való közzétételét az Abtv. 41. §-a alapján rendelte el.

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Kovács Péter s. k.,*
elődadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 310/D/1999.

A Kormány határozatai

A Kormány 1023/2007. (IV. 5.) Korm. határozata

a Kormány középtávú tudomány-, technológia- és innováció-politikai stratégiájáról

A Kormány – annak érdekében, hogy erősítse Magyarország tudáson és a tudás hasznosításán alapuló versenyképességét –

1. elfogadta a Kormány középtávú tudomány-, technológia- és innováció-politikai stratégiáját (a továbbiakban: TTI stratégia), és azt e határozat *a mellékleteként* közzé teszi;

2. felhívja az érintett minisztereket, hogy a TTI stratégia alapján készítsenek részletes intézkedési tervet, amely tartalmazza a határidők és a költségvetés meghatározását, továbbá az egyes feladatok felelőseinek megnevezését. Az intézkedési terv, illetőleg az abban szereplő programok a költségvetési finanszírozás tekintetében nem léphetik túl a konvergencia-programban meghatározott kereteket. Az intézkedési tervet a Kormányhoz történő benyújtás előtt a Versenyképességi Kerekasztal előzetesen vitassa meg.

Felelős: gazdasági és közlekedési miniszter
oktatási és kulturális miniszter
az államreform előkészítő munkának operatív irányításáért felelős kormánybiztos

Felkért közreműködő: a Magyar Tudományos Akadémia elnöke

Határidő: a TTI stratégia Kormány általi elfogadását követő 90 nap

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Melléklet az 1023/2007. (IV. 5.) Korm. határozathoz**A Kormány középtávú tudomány-, technológia-
és innováció-politikai (TTI) stratégiája (2007–2013)**

1. Tartalmi összefoglaló

A tudásalapú társadalom és gazdaság kialakítása magas szintű tudást igényel, amely új, piacképes termékekben, szolgáltatásokban jelenik meg. A versenyképesség és a tartós növekedés egyik meghatározó tényezője a tudomány és az innováció. A tudás egyben az életminőség fontos tényezőjévé vált.

A tudás meghatározó versenytenyező

A magyar gazdaságnak és társadalomnak a tudáson és az innováción alapuló új fejlődési pályára kell lépnie, hogy Magyarország tudás-intenzív és innovációs tevékenységekkel, termékeihez a lehető legnagyobb hozzáadott értéket adva kapcsolódjon be a világgazdaságba. A magyar gazdaság tartós fejlődése csak az innovációt ösztönző környezetben valósulhat meg.

Innovatív magyar gazdaság

A stratégia általános célja, hogy Magyarország középtávon olyan országgá váljon, ahol a gazdaság hajtómotorja a tudás és az innováció, és a vállalatok a globális piacon versenyképes termékekkel, szolgáltatásokkal jelennek meg.

Stratégiai célok

A középtávú célok:

- A vállalatok kutatási és fejlesztési tevékenységének bővülése.
- Nemzetközileg is elismert kutató-fejlesztő és innovációs központok, kutatóegyetemek kialakítása.
- A régiók kutatás-fejlesztési és innovációs (K+F+I) kapacitásának növelése.
- Az új ismeret termelésének és a tudás-átörökítésnek a globalizálódása, iparosodása révén olyan tudáspiac kialakítása, mely a teljesítmény elismerése és a versengés elvén működik.
- A kijelölt prioritásoknak megfelelő tudományos nagyberuházások megvalósítása, elsősorban a régióközpontokban és a fejlesztési pólusokban, egyben a régiók közötti különbségek csökkentése (regionális kohézió).
 - Az éves K+F ráfordítás dinamikus emelése, mindenképp a vállalatok ráfordításai növelésének eredményeként.

A stratégiai célok megvalósításának alapelvei:

Stratégiai alapelvek

- A szellemi és anyagi erőforrások fókuszálása, a felhasználás optimalizálása.
- A K+F eredmények fokozott gazdasági és társadalmi hasznosítása.
- A regionális innováció erősítése.

A stratégia az alábbi prioritási területekre jelöl ki feladatokat:

- A tudományos kutatás eredményei befogadásának és hasznosításának kultúrája.
- Minőség-, teljesítmény- és hasznosítás-vezérelt, hatékony nemzeti innovációs rendszer.
- Megbecsült, a tudásalapú gazdaság és társadalom igényeinek megfelelő kreatív, innovatív munkaerő.
- A tudás létrehozását és hasznosítását ösztönző gazdasági és jogi környezet.
- A globális piacon versenyképes hazai vállalkozások, termékek és szolgáltatások.

Stratégiai prioritások

Jelen stratégia az Országos Fejlesztéspolitikai Koncepció (OFK), a Nemzeti Akcióprogram (NAP), valamint az Új Magyarország Fejlesztési Terv (ÚMFT) célkitűzéseivel összhangban készült. A helyzetelemzés a Függelékben található. A megvalósítás operatív céljait, részletes feladatait és azok ütemezését a stratégia alapján a Kormány számára készülő tudomány-, technológia- és innovációpolitikai intézkedési terv foglalja össze.

Kapcsolódás más stratégiai dokumentumokhoz

2. A stratégia célrendszere

2.1. Hosszú távú pozitív jövőkép – 2025¹

A belső és külső körülmények kedvező alakulása esetén Magyarország 2025-re Európa egyik fejlett tudásalapú gazdasággal rendelkező, innovatív és versenyképes országa lehet, amely vonzó célpontja a szellemi és anyagi befektetéseknek. Vállalkozásbarát és innovációt ösztönző környezetben a fejlett humán és fizikai infrastruktúrára építve, nemzetközileg versenyképes vállalatok működnek. Néhány szegmensben a magyar vállalatok jelenléte a nemzetközi piacon meghatározó, versenyelőnyük hazai K+F-re, innovációra épül. A nemzeti innovációs rendszer elemei arányosan fejlettek, és biztosítják az innovációk hatékony megvalósulását az ötlettől a széles körű gazdasági hasznosításig, annak tudatában, hogy ez a rendszer nemzeti keretekben ma már nem lehet zárt. A magyar kutatóbázisokban világszínvonalú kutatások folynak, ahol a kutatás feltételei is magas színvonalúak. Rendelkezünk néhány nemzetközileg elismert kutatóegyetemmel és kutatóintézettel. A regionális tudásközpontok körül kiépülnek a tudományos és innovációs parkok, amelyek számos innovatív vállalkozás bázisaként szolgálnak. A magyar munkaerő nagy többsége képzett, versenyképes, személyiségét a kreativitás, a vállalkozói szellem, a csapatmunkára és együttműködésre való készség és az egész életen át tartó tanulás jellemzi.

Magyarország 2025-re tudásalapú, fejlett ország lesz

¹ Az első hazai technológiai előrettekintési vizsgálat során a szakértők négy jövőképet vázoltak fel. Ezek közül a tudatos, összehangolt állami cselekvést és egyben kedvező külgazdasági körülményeket feltételező jövőkép volt a legkedvezőbb. E szakasz az optimális (ám nem csak a Kormány politikáján múló) jövőképet, mint kívánatos irányt jeleníti meg.

2.2. A tudomány új szerepe és feladatai

A tudomány szerepe és feladatai a XXI. század elejére jelentősen megváltoztak.

A tudomány erősödő társadalmi szerepe

A társadalom igényt tart arra, hogy a tudomány folyamatosan segítse a társadalmi problémák megoldását, az ország, a nemzet minden területen sikeres alkalmazkodását, a környezettel összhangban álló szellemi fejlődést, a technológia és ezzel a gazdaság fejlődését. A tudományok segítik a társadalmat alakító törvényszerűségek megismerését, a társadalomirányítás eljárásainak alakítását, a feszültségek és konfliktusok csökkentését, az igazgatás hatékonyságának növelését, és ezzel szintén a társadalmi jóléthez járulnak hozzá.

Természettudomány, társadalomtudomány

A tudomány hazai művelőinek részt kell vállalniuk a nemzeti identitás fenntartásában és fejlesztésében, a nyelv ápolásán túl a nemzeti értékek, a nemzeti örökség, a mindennapokban megélt kultúra kutatásában és a nemzeti öntudat szerves részévé tételében. A hazai humaniorák feladata nemzeti kulturális örökségünk kutatása, feldolgozása, digitális megjelenítése, ápolása, közzététele is.

Nemzeti identitás, nemzeti kulturális örökség

A kutatás-fejlesztés – ezen belül elsősorban az alapkutatás – szerepe kiemelkedően fontos a magasan kvalifikált, kreatív munkaerő képzésében, együttműködési készségének fejlesztésében, mivel csak a tudomány művelése során sajátíthatók el azok a készségek és kvalitások, amelyek révén az ország társadalmi és gazdasági versenyképessége megteremthető, fenntartható és növelhető.

A tudomány szerepe a képzésben

A tudományos tevékenység lényegi eleme a jelenségek átfogó elméleti keretekben történő értelmezése. E sajátosságainál fogva a tudomány művelőinek meg nem kerülhető felelőssége van a legszélesebb közvélemény és a döntéshozók tájékozódásának segítésében.

A tudomány lehetőségei és felelőssége

A tiszta alapkutatások az új ismeretek létrehozásán túl a legkorszerűbb módszertanok elterjesztéséhez és a magyar tudomány nemzetközi csereszabatoságához, egyenértékűségéhez; míg a célzott alapkutatások emellett a technológiai innovációhoz, a fenntarthatósághoz, a társadalmi adaptációhoz is hozzájárulnak.

Az alapkutatások szerepe

A tudomány hazai művelőinek – diszciplínájuk keretei között – képesnek kell lenniük megérteni, elsajátítani és közvetíteni a tudomány legújabb eredményeit és új tudományos eredményekkel gazdagítani azt.

A kutatók szerepe

A versenyképesség szempontjából a releváns tudás forrását a tudományos kutatások – ezen belül az alapkutatások – eredményei képezik, köztük az emberre és az emberi társadalomra vonatkozó felismerések. Az alkalmazásukhoz szükséges kompetenciák kiterjednek a tudás menedzsmentjére: a szellemi tulajdonnal, a vállalkozói és piaci ismeretekkel kapcsolatos készségre is.

Az új tudás és a tudás menedzsmentje

2.3. Az Európai Unióval közös stratégiai céljaink

Európa közös versenyképességi céljainak elérése az Európai Unió egészében és az egyes tagországokban egyaránt összehangolt, stratégiai megközelítést igényel. Az EU főbb fejlesztési dokumentumai² a versenyképességi célokra, az együttműködésre, a források koncentrálására, a tudomány és a technológia eredményeinek hasznosítására, valamint a tudomány- és technológiapolitika koordinálására helyezik a hangsúlyt.

Az EU felismerte, hogy az alap kutatások területén kiemelkedő teljesítmény nem párosul kellően az eredmények gazdasági hasznosításával. Ezért 2000-ben ambiciózus célt fogalmazott meg a lisszaboni csúcstalálkozó: az EU 2010-re legyen a világ legversenyképesebb, legdinamikusabb tudásvezérelt gazdasága. 2002-ben az Európai Tanács barcelonai ülésén kitűzött további cél: az EU átlagában a GDP-arányos kutatás-fejlesztési kiadások 2010-re ériék el a 3%-os arányt, s e ráfordítások kétharmada a vállalatoktól származzon. A lisszaboni stratégia félidei felülvizsgálata alapján 2005-ben újrafókuszált célrendszerben a K+F+I továbbra is prioritás maradt, megtartva a 3%-os célkitűzést. 2006 októberében a Lahti csúcs megállapítása szerint 2010-re Európa K+F ráfordításai a GDP 2,6%-át éri el. Magyarország elemei érdeke, hogy saját helyzetét, pénzügyi lehetőségeit és törekvéseit figyelembe véve járuljon hozzá a közös európai célok megvalósításához, emellett határozza meg saját nemzeti érdekeit és stratégiai céljait.

Magyarország már az EU tagságot megelőzően is részt vett az EU Kutatás-fejlesztési Keretprogramjaiban és más európai K+F programokban (EUREKA, CERN, COST stb). Az újrafogalmazott lisszaboni versenyképességi célok megvalósítása érdekében az EU 2007-től a 7. Kutatási és Technológiafejlesztési Keretprogram (FP7) mellett egy új programot, a Versenyképességi és Innovációs Keretprogramot (CIP) is indít. A jövőben a CIP foglalja koherens keretbe a Közösség versenyképességi és innovációs tevékenységét, és egészíti ki versenyképességi oldalról az FP7 kutatás-orientált programjait. Törekednünk kell mind az FP7, mind a CIP program során a sikeres magyar szereplésre, ösztönöznünk kell a magyar részvételt, és az eredmények hazai hasznosítását.

A versenyképességi célok elérése átfogó, stratégiai megközelítést igényel

Az EU 2010-re legyen a világ legversenyképesebb, legdinamikusabb, tudás-vezérelt gazdasága

Az EU K+F programjaiban való részvétel

² Towards a European Research Area COM (2000) 6; The Regional Dimension of the European Research Area COM (2001) 549; Innovation policy, updating the Union's approach in the context of the Lisbon strategy COM (2003) 112 final; Investing in Research. An Action Plan for Europe COM (2003) 226 final; Science and Technology, the key to Europe's future COM (2004) 353 final; Working together for growth and jobs. A new start for the Lisbon Strategy COM (2005) 24 final; Integrated guidelines for growth and jobs (2005-2008) COM (2005) 141; More Research and Innovation – Investing for Growth and Employment: A Common Approach COM(2005)488 final; Putting knowledge into practice: A broad-based innovation strategy for the EU; COM(2006)502 final.

Az Európai Unión belüli regionális különbségek csökkentését szolgálják a Strukturális Alapok forrásai. A források felhasználásának tervezése az Új Magyarország Fejlesztési Terv³ keretében történik. A K+F+I a Gazdaságfejlesztési Operatív Program egyik prioritása, de a K+F és az innováció fontos szerephez jut több más operatív programban is. E program tervezése a jelen stratégiával összhangban a 2007–2013 tervezési időhorizontra irányul.

Strukturális Alapok,
II. Nemzeti Fejlesztési
Terv

2.4. A kutatás nemzetközi rendszeréből adódó tudománypolitikai feladatok

A modern, globalizálódott kutatás új, nagy léptékű infrastruktúrákat igényel. Ilyenek a speciális nagy európai kutatási infrastruktúrák is, beleértve az e-infrastruktúrákat és a kutatási hálózatokat. A Kormány célja, hogy a hazai kutatóhálózat harmonikusan illeszkedjen az európai kutatási infrastruktúrákba, és egyben az EU közös kutatáspolitikájába. Az európai illeszkedés indokolja a hazai kutatási szféra számára legfontosabb nemzetközi tudományos adatbázisokhoz történő folyamatos hozzáférést is; ennek kifejtését a stratégia intézkedési terve tartalmazza.

Illeszkedés az európai
kutatási
infrastruktúrákba

A tudomány nemzetközi rendszere kialakította az egyéni és szervezeti teljesítmény megítélésének, értékelésének normáit, amelyek a tudomány hazai művelőire is érvényesek. Ez a tudomány művelőinek át nem ruházható és tőlük el nem vehető érték- és kultúrateremtő funkciója, egyben a nemzetközi tudományossághoz való kapcsolódásuk elengedhetetlen feltétele.

A teljesítmény
értékelésének
nemzetközi normái

Magyarország méretgazdaságossági hátrányainak mérséklése érdekében a nemzetközi együttműködési lehetőségek optimális kihasználására, a nemzetközi kapcsolatrendszer fenntartására és bővítésére, aktív tudomány-diplomáciai szerepvállalásra van szükség. Az EU közös kutatáspolitikájának alakításában egyaránt fontos szerepe van a hazai kormányzati és nem kormányzati szereplőknek. E szereplők tudatos, összehangolt munkája segíti a leghatékonyabban a hazai tudomány-, technológia- és innováció-politika célkitűzéseinek megvalósítását.

Összehangolás a
nemzetközi
együttműködésben
rejlő lehetőségek
optimális
kihasználása
érdekében

A nemzetközi együttműködés szakmai és pénzügyi előnyei akkor aknázhatók ki, ha az állam hosszú távú stratégiai befektetésnek tekinti a részvételt a nemzetközi kutatási intézmények, szervezetek és infrastruktúrák munkájában, és ennek megfelelően fedezi a tagdíjakat, támogatja a magyar kutatók külföldön végzett kutatómunkáját, ösztönzi a külföldi kutatók itthoni foglalkoztatását, és segíti az EU pályázatokhoz szükséges önrész előteremtését.

A nemzetközi kutatási
együttműködés állami
támogatása stratégiai
befektetés

³ A tervezés az Országos Fejlesztéspolitikai Konceptió, illetve az Országos Területfejlesztési Konceptió elveire épül. A Strukturális Alapok felhasználásának stratégiai keretdokumentuma a Nemzeti Stratégiai Referencia Keret (NSRK), a program szintű feladatokat az Operatív Programok tartalmazzák.

Esetenként állami segítséget igénylő feladat – különös tekintettel a szellemi tulajdon védelmére és a nemzetközi együttműködésben létrehozott eredmények hazai érdekű hasznosítására –, hogy a nemzetközi együttműködésekben részt vevő hazai szereplők érdekeiknek a vonatkozó szerződésekben történő megfelelő megjelenítéséhez, illetve a szerződéses rendelkezések érvényesítéséhez szakmai (elsősorban jogi) tanácsadáshoz jussanak.

2.5. Az állam stratégiai szerepe a tudomány, a technológia és az innováció területén

Az állami szerepvállalás célja a nemzeti innovációs rendszer⁴ összehangolt, hatékony működtetése. A Kormány tudománypolitikai kérdésekben a tudomány művelőire és autonóm szervezeteikre építve, technológia- és innováció-politikai kérdésekben pedig a gazdaság szereplőire, valamint azok szakmai érdekképviseleti szervezeteire építve alakítja ki intézkedéseit.

Az állami szerepvállalás indokolt a nagy költségigényű kutatási infrastruktúra fejlesztésében is, hogy nemzetközileg versenyképes kutató-fejlesztő bázisok jöjjenek létre. A kutatási infrastruktúra fontos része az informatikai hálózat, hiszen a modern kutatásban a fizikai együttlét szerepe mellett megnőtt a virtuális kapcsolatok és az információhoz való hozzáférés jelentősége. Elő kell segíteni a nagy nemzetközi kutatási berendezésekhez való hozzáférést úgy, hogy a kutatások eredményeit a magyar kutatók és vállalkozások hasznosíthassák.

Az állami források kutatás-fejlesztési és innovációs célra történő felhasználásának egyik alapvető indoka, hogy az e területen eszközölt befektetéseknek nagyok az externális és hosszú távú hatásai. (Az eredmények általában nem közvetlenül a kutatást-fejlesztést végző szervezetnél, nem azonnal jelentkeznek; példa erre az infokommunikációs technológiák és a digitális kultúra elterjedésének multiplikátor-hatása). Az állami támogatást indokolja az is, hogy ahogy nő a megoldandó problémák komplexitása, úgy egyre kevésbé képes egy-egy hazai szervezet egyedül biztosítani egy projekt erőforrásait. További indok a közérdekű (például az árvíz-előrejelzéssel, a közbiztonsággal, a honvédelemmel, hatósági eljárásokkal, a fejlődés fenntarthatóságával, a fogyasztóvédelemmel vagy a társadalompolitikával, a népesedéspolitikával, az egészségüggyel, az új technológiák társadalmi hatásával és alkalmazásuk etikájával kapcsolatos) kutatások szükségessége.

⁴ A nemzeti innovációs rendszer (a továbbiakban: NIR) az országon belül azoknak az intézményeknek, vállalkozásoknak és egyéb szervezeteknek, valamint azoknak az erőforrásoknak, szabályoknak, feltételeknek és intézkedéseknek az összessége, amelyek az új tudás és technológia létrehozását, átadását, terjedését és hasznosítását befolyásolják.

A tudomány folyamatosságot és stabilitást, a műveléséhez szükséges feltételek kiszámíthatóságát igényli ahhoz, hogy képes legyen az új ismeretek előállítására, feldolgozására és közvetítésére.

*Stabilitás és
kiszámíthatóság*

Az aktív, kezdeményező állami szerepvállalás nélkülözhetetlen része – a kötelező jogi, pénzügyi és számviteli ellenőrzésen túl – a tőle független szakmai értékelés biztosítása, ami növeli a felhasználás átláthatóságát, és egyben elősegíti a nemzeti innovációs rendszer tanulását, fejlődését.

*Átláthatóság,
ellenőrzés és
értékelés*

Az állam feladata elsősorban a keretek, a kutatási (főként az alapkutató) infrastruktúra biztosítása, nem az aktív beavatkozás. Ahol a gazdasági megtérülés esélye lehetővé teszi, indokolt a piaci szereplők bevonása. Azt a kutatási infrastruktúrát kell az államnak biztosítani, amelynek szükségessége igazolt, de fenntartására önmagában egyetlen szereplő sem képes.

*Az állam szerepének
korlátai*

A versenyképességben sikeresen felzárkózó országok (így például Finnország, Írország, a Koreai Köztársaság, Kína) stratégiáinak egyik sarokköve a fejlett oktatásra és kutatás-fejlesztésre alapozott, a világ eredményeire nyitott innováció. Fontos az állam szerepe a magasan kvalifikált munkaerő iskolarendszerű és az élethosszig tartó tanulás keretében történő képzésében, valamint a kutatói állomány megfelelő képzési rendszerének és volumenének kialakításában. Csak korszerű, a gazdaság szereplőinek hosszú távú igényeit figyelembe vevő oktatási rendszerrel lehet felkészíteni a társadalom tagjait a verseny-alapú gazdaság kihívásaira.

*A sikeres felzárkózás
alapja a fejlett
oktatáson és a
kutatás-fejlesztésen
alapuló innováció*

A technológiai innováció csak akkor sikeres, ha a szükséges szervezeti, vezetési, piaci innovációkat is bevezetik a vállalatok. Az innovációs aktivitást élénkítő állami támogatás szervesen kapcsolódjon az adó- és monetáris politikához, segítse elő a tudás és technológia terjedését. Tovább kell fejleszteni az innovációt ösztönző tőkepiaci eszközöket és azok jogszabályi feltételeit. A kockázatok az állami és a magántőke kombinálásával megoszthatók. Olyan állami rásegítő mechanizmusokat kell bevezetni, amelyek a magántőke számára vonzó projektek piacát jelentősen bővítik.

*A teljes innovációs
folyamat ösztönzése⁵*

A K+F statisztikai adatrendszer kezelése, valamint a stratégia megalapozását és megvalósítását szolgáló módszertani eszközök működtetése (technológiai előrettekintés, technológiai figyelés, technológiai hatáselemzés stb.) fontos állami feladat. A célkitűzések meghatározása, a programok tervezése, ellenőrzése és visszacsatolása, a minőség és a teljesítmény értékelése egyre inkább indikátorokra épül. Ezeket a folyamatokat több EU tagországban külön nemzeti

*Stratégiai
háttérelemzések
rendszere*

⁵ A Tudomány- és Technológiapolitikai Tanácsadó Testület: „Tudomány- és technológiapolitika Magyarországon: helyzetértékelés és kitérési lehetőségek” című dokumentumának ajánlásai alapján

tudomány- és technológiapolitikai elemző intézmény („TÉT obszervatórium”) koordinálja. Magyarországon is szükséges a stratégiai döntéseket megalapozó szakértői tevékenység erősítése. Ebben a Magyar Tudományos Akadémia, mint a nemzet tanácsadója kiemelt szerepet kaphat.

3. STRATÉGIAI ALAPELVEK

A célok megvalósításához a Kormány az alábbi stratégiai alapelveket *Stratégiai alapelvek:* érvényesíti:

- a költségvetésből minőségi kritériumok alapján finanszírozza a tudományos kutatási (különösen a tiszta alapkutatási) témákat, – *minőség*
- a nem (közvetlenül) gazdasági célokat követő tudományos tevékenység céljaira rendelkezésre álló közfinanszírozású támogatásokat – kivéve az infrastruktúra fenntartására szolgálókat – nyílt pályázati rendszerben osztja el, – *nyílt elosztás*
- a finanszírozási modellek kialakítása során tekintettel kell lenni a konvergencia programra, mint a stratégia megvalósításának pénzügyi keretrendszerére, valamint a források szerkezetét átrendező államreformra, – *konvergencia, államreform*
- a tudományos tevékenység szerves részeként kezeli a tudás átörökítését, a felsőoktatási intézmények kutatásait, – *a tudás átörökítése*
- a megfelelő szakismeretre építve megvalósítja a közfinanszírozású támogatások felhasználásának rendszeres ellenőrzését és független értékelését, ezek alapján gondoskodik a hatékonyság folyamatos javításáról, – *az ellenőrzés nyilvánossága*
- a költségvetés lehetőségeihez igazodva biztosítja a nemzeti hagyományok értékeinek kutatásához szükséges stabil feltételeket, – *nemzeti hagyományok*
- a kutatás-fejlesztési infrastruktúra, és intézményrendszer fejlesztésének finanszírozásában partnerként működik együtt a vállalatokkal, – *együttműködés*
- a szellemi és anyagi erőforrások fókuszálásával, a felhasználás optimalizálásával elkerüli az erőforrások szétaprózódását, javítja a hatékonyságot, – *fókuszálás*
- a K+F eredmények fokozott gazdasági és társadalmi hasznosítása megalapozza a piacképes termékek, szolgáltatások létrehozását és piacra juttatását, illetve a magas színvonalú közszolgáltatásokat, – *hasznosítás*
- a régiókban működő vállalatok innovációs aktivitásának ösztönzésével, és az igényeikhez rugalmasan alkalmazkodó innovációs szolgáltató hálózatok kiépítésével segíti a régiók európai felzárkózását. – *regionalitás*

4. HORIZONTÁLIS STRATÉGIAI SZEMPONTOK

A stratégia az alábbi horizontális szempontokat veszi figyelembe:

A foglalkoztatás bővítése és a foglalkoztatás szerkezetének *Foglalkoztatás* módosítása, a termelékenység növelése új, tudásigényes, magasabb hozzáadott értéket termelő munkahelyek létesítésével.

Elsődleges szempont a vállalkozásalapítás segítése, az innovatív kis- *Kis- és* és középvállalkozások növekedési pályára állítása és *középvállalatok* versenyképességük erősítése.

A gazdaság igényeinek struktúrájában és minőségében egyaránt *Humán erőforrás* megfelelően képzett, korszerű kompetenciákkal rendelkező, megújulni képes, rugalmas, kreatív munkaerő álljon rendelkezésre. A kutatás-fejlesztésben foglalkoztattak száma – a pénzügyi lehetőségek függvényében – 2010-re 10%-kal, 2013-ra 20%-kal nőjön a 2005. évi szinthez képest.

A magyar társadalom, a népesség hátrányban lévő harmada *Felzárkóztatás* életminőségének és boldogulási esélyeinek érzékelhető javítása.

Az emberek testi és lelki egészsége a társadalmi és gazdasági fejlődés *Egészséges ember* egyik legfontosabb alapja. Ehhez jelentősen hozzájárulnak – többek között – az élettudományok, valamint az innovatív technológiákra épülő egészségipar eredményei.

A környezetbarát rendszerek és technológiák, a tiszta, anyag- és *Fenntartható fejlődés* energiatakarékos eljárások kifejlesztése és elterjesztése segíti az egészség, a természeti értékek és a biológiai sokféleség megóvását, a rendelkezésre álló természeti és emberi erőforrások takarékos felhasználását, a fenntarthatóság elvének érvényesítését.

A fejlődés egyik alapfeltétele, hogy álljon rendelkezésre fejlett *Infrastruktúra* kutatási, közlekedési és informatikai infrastruktúra.

A hazai kutatóhelyek és vállalkozások nemzetközi együttműködési *Nemzetközi* képességének és készségének fejlesztése érdekében elő kell segíteni a *együttműködés* nemzetközi tudás- és technológiatranszfert és mobilitást.

A tudomány speciális szerepet játszik a biztonság napjainkban *Biztonság* kiemelten kezelt területein. Az új tudományos eredmények felhasználásának társadalmi hatásai és etikai kérdései a jövő új kihívásait jelentik.

Elő kell segíteni a kutatók nem, kor, lakó- és tudományterület szerinti *Esélyegyenlőség* esélyegyenlőségének érvényesítését. Pozitív diszkriminációt kell alkalmazni a vezető pozícióban lévő nők arányának növelése érdekében. Segíteni kell a tudományos eredményeknek az esélyegyenlőségre, a társadalmi különbségekre és a társadalmi összetartozásra gyakorolt hatásának kutatását.

5. A TUDOMÁNY-, TECHNOLÓGIA- ÉS INNOVÁCIÓPOLITIKA KÖZÉPTÁVÚ CÉLJAI 2013-IG⁶

A stratégia a magyar gazdaság versenyképességének növelését, ezen keresztül – összhangban a gazdaságpolitikai célokkal – a magyar társadalom életminőségének javítását szolgálja, célja, hogy Magyarország olyan országgá váljon 2013-ra, ahol a gazdaság hajtómotorja a tudás és az innováció. A hazai érdekeltégű vállalatok a globális piacon versenyképes termékekkel jelenjenek meg.

Általános cél

Stratégiai célok:

Középtávú stratégiai célok:

I. Cél: erősödjön a vállalatok kutatási-fejlesztési és innovációs (K+F+I) tevékenysége

Erősödjön a vállalati K+F+I

Cél, hogy a magyarországi vállalkozások a globálisan versenyképes termékek, szolgáltatások létrehozása és piacra juttatása érdekében fokozzák innovációs tevékenységüket, jelentősen növeljék K+F és iparjogvédelmi ráfordításait. A teljes K+F ráfordítás a rendelkezésre álló költségvetési források függvényében lehetőleg érje el **2010-re a GDP 1,4%-át**, majd **2013-ra a GDP 1,8%-át**. A kedvezőbb K+F forrásszerkezet érdekében cél, hogy minden, a kutatás-fejlesztésre fordított költségvetési forint legalább még egy forint vállalati ráfordítást vonzzon.

Vállalati források aktivizálása

A **vállalkozások K+F ráfordítása** a teljes K+F ráfordításon belül **2010-re érje el a 45%-ot, majd 2013-ra az 50%-ot**⁷. Kívánatos, hogy a magyarországi kutatóhelyek minél több külföldi vállalat megrendelésére végezzenek K+F tevékenységet. Ennek érdekében a Kormány az Új Magyarország Fejlesztési Terv, valamint a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap forrásaiból 2007-től jelentős vállalati társfinanszírozást generáló programokat indít, emellett középtávon is fenntartja a vállalati K+F-et ösztönző adó- és járulékkedvezményeket.

Számszerű célok:

Magyarország összesített innovációs mutatója (SII) **2013-ra érje el az EU átlagát**⁸. Ennek érdekében – a vállalati K+F ráfordítások növelésén túl – főleg a fiatal műszaki és természettudományos szakemberek számarányán, a vállalati szféra iparjogvédelmi aktivitásán és a tőkepiaci működés feltételein kell javítanunk. Az utóbbi célokhoz tartozó cél-indikátorok (EU Innovation Scoreboard mutatók; szögletes zárójelben azok EU jelölése):

⁶ A középtávú stratégiai célokat és prioritásokat 2013-ig terjedő időszakra határozzuk meg, összhangban az Országos Fejlesztéspolitikai Konceptió és az EU Strukturális Alapok felhasználására készülő Nemzeti Stratégiai Referencia Keret időhorizontjával, de emellett kijelöljük az időszak feléig, 2010-ig elérendő célokat is.

⁷ A 2010-es ráfordítási cél – a GDP 1,4%-ának megfelelő teljes ráfordítás 55%-a nem-vállalati forrásból – a konvergencia-programról a IV.A.11. pontban foglaltak alapján reálisan akkor teljesülhet, ha (összhangban a IV.A.10. pontban foglalt feladatokkal) középtávon jelentősen nő a hazai K+F+I szféra által elnyert külföldi források nagysága.

⁸ A 2005. évi EU Innovation Scoreboard adatai alapján számítva az EU SII átlagának elérése összesen mintegy évi 360 Md Ft éves kiadást igényelne. Ebből az állami ráfordítás 40 Md Ft, vállalati és egyéb magánforrás pedig 320 Md Ft lenne. Ezek az adatok csak viszonyításul szerepelnek, nem jelentenek pénzügyi tervet vagy elkötelezettséget.

1. Műszaki és természettudományos szakemberek aránya a 20–29 éves korcsoportban [1.1]:

2005: 5,1%. **Cél: 2010-re 5,5%, 2013-ra 6,0%**
(a 2013-as cél kb. a 2005-ös EU átlag fele)

2. Vállalati K+F ráfordítás a GDP arányában [2.2]:

2005: 0,37%⁹. **Cél: 2010-re 0,63%, 2013-ra 0,90%**
(a 2013-as cél a 2005-ös EU átlag háromnegyede)

3. A piacon új termékek aránya a forgalomból [4.3]:

2005: 4,2%. **Cél: 2010-re 5%, 2013-ra 6,0%**
(nem teljes körű adatok miatt nincs EU átlag)

4. EPO (European Patent Office) szabadalmak 1 millió főre [5.1]:

2005: 18,9. **Cél: 2010-re 24, 2013-ra 28**
(a 2013-as cél a 2005-ös EU átlag 20,5%-a)

5. Korai fázisú kockázati tőke a GDP százalékában [3.4]:

2005: 0,004. **Cél: 2010-re 0,005, 2013-ra 0,006**
(nem teljes körű adatok miatt nincs EU átlag)

II. Cél: épüljenek ki nemzetközileg versenyképes K+F+I K+F+I kapacitások kapacitások, központok

Kihasználva a korszerű informatika kínálta lehetőségeket, erős és versenyképes vállalkozói részvétellel működő tudásközpontok, innovációs klaszterek kialakítása a kutatási infrastruktúra fókuszált modernizálásával. *Tudásközpontok a prioritási területeken*

Jöjjenek létre korszerű nemzetközi tudományszervezési és menedzsment normák szerint kialakított, új kutatóintézmények, a világ élvonalába tartozó kutatóegyetemek, amelyek szorosan együttműködnek a vállalatokkal, és rugalmasan reagálnak a gazdaság igényeire. A Kormány az infrastrukturális feltételek javítása érdekében az UMFT és a KTIA forrásaiból programokat indít. A K+F intézményekben és a vállalatoknál erősödjön az innováció-menedzsment.

III. Cél: erősödjön a társadalmi versenyképességet megalapozó tudás

Erősödjön a társadalmi versenyképességet megalapozó tudás

A Kormány kiválósági kritériumok alapján biztosítja a tudományos kutatások feltételeit. A minőség a fő szempont a társadalmi-gazdasági kihívások, a nemzeti értékek, örökségek kutatásában, valamint a közérdekű – a vállalati szféra közvetlen érdekeltiségébe nem tartozó – kutatásokban.

⁹ A finanszírozási forrás szektora, nem a felhasználás szektora szerinti adat.

A gazdaságban közvetlenül hasznosuló kutatásokkal kapcsolatos követelményeket a felhasználói oldal alakítja ki.

Minél több magyar kutató vegyen részt a nemzetközi együttműködési hálózatokban és kapcsolódjon be az új globális kihívások kutatásába. Külföldi kutatók és hallgatók
Növekedjen a hazai K+F+I szektor megtartó ereje a fiatal kutató Magyarországra
nemzedék számára. A hazai kutatóhelyek vonzzanak Magyarországra vonzása
minél több külföldi kutatót és diákot, külföldön munkájával elismerést szerzett magyar kutatót, külföldi PhD hallgatót és posztdoktort.

A gazdasági fejlődés szempontjából legfontosabb tématerületekre Növeljük a kutatók koncentrálni, a doktori iskolákra támaszkodva növeljük a kutatói létszámát létszámot a költségvetési kutatóhelyeken.

IV. Cél: erősödjön a régiók K+F+I kapacitása

A régiók fejlesztési stratégiájának egyik meghatározó eleme az Erősödjön a régiók innovációs stratégia legyen. A fejlesztési pólusok innovációs K+F+I kapacitása kapacitásainak erősítésével csökkenjenek a nemzeti innovációs rendszer területi egyenlőtlenségei. Jöjjenek létre olyan térségi integrált szakmai központok, technológia-transzfer központok és innovációs centrumok, amelyek a régió szellemi, K+F+I bázisai lesznek. A régiókban és a fejlesztési pólusokban fejlődjön az innovációs szolgáltatás, a kis- és középvállalati (Kkv.) tanácsadás, az oktatás és a képzés. A régiókban erős, innovatív Kkv. szektor alakuljon ki, és jöjjenek létre az innovációs szereplők együttműködési klaszterei, hálózatai.

A célok teljesítésének feltétele, hogy a jogi és gazdasági környezet segítse, ösztönözze a kutatás-fejlesztést és az innovációt.

6. A stratégiai célok megvalósítását szolgáló prioritások és eszközök

6.1. PRIORITÁSOK

A stratégia céljait a következő **beavatkozási területek – prioritások** – Prioritások: szolgálják:

- I. A tudományos kutatás eredményei befogadásának és hasznosításának kultúrája.**
- II. Minőség-, teljesítmény- és hasznosítás-vezérelt, hatékony nemzeti innovációs rendszer.**
- III. Megbecsült, a tudásalapú gazdaság és társadalom igényeinek megfelelő kreatív, innovatív munkaerő.**
- IV. A tudás létrehozását és hasznosítását ösztönző gazdasági és jogi környezet.**
- V. A globális piacon versenyképes hazai vállalkozások, termékek és szolgáltatások.**

A prioritások tartalmának részletes kifejtése:

I. prioritás: A tudományos kutatás eredményei befogadásának és hasznosításának kultúrája

I.1. Ösztönözzük a **vállalkozói, a kockázatvállalási, az innovatív fejlesztési hajlandóságot**. Segítjük a bizalmon, a kölcsönös előnyökre építő együttműködések, valamint a korrekt üzleti kapcsolatokon alapuló **vállalkozói kultúra** fejlődését. A vállalkozói magatartásnak legyen meghatározó jellemzője az új megoldások keresésére, az innovációra irányuló törekvés.

I.2. Támogatjuk a **társadalmi és gazdasági kihívások** komplex megoldásainak, valamint a társadalomban végbemenő jelentős változások versenyképességre, növekedésre és életminőségre gyakorolt hatásának kutatását. Támogatjuk továbbá a technológiai innovációt befolyásoló és az innovációt kísérő társadalmi, gazdasági tényezők összefüggéseit elemző, valamint a szakpolitikák kialakítását segítő és a döntéseket támogató kutatásokat.

I.3. Segítjük a kutatást, fejlesztést és az innovációt befogadó és ösztönző **kulturális környezet** továbbfejlődését.

Támogatjuk a K+F+I társadalmi befogadását, elismertségét, a közvélemény formálását, felhasználva az ismeretterjesztés, a kommunikáció minden eszközét (média, kiállítások, konferenciák, kiadványok, fórumok stb.). A fiatalok érdeklődésének felkeltése érdekében támogatjuk a tudomány és technika népszerűsítésének interaktív eszközeit (Jövő Háza, Csodák Palotája, technikai múzeumok stb.). Segítjük a fiatalok önszervező tevékenységét (pl. Kutató Diákok Hálózata).

A tudomány és technológia népszerűsítésében ösztönözzük a kutatók aktív szerepvállalását (pl. Mindentudás Egyeteme), a társadalmi párbeszéd élénkülését az új tudományos eredmények és technológiák alkalmazásának előnyeiről és kockázatairól. Az oktatás minden szintjén segítjük a kutatói munka társadalmi-gazdasági jelentőségének tudatosítását.

Díjakat, kitüntetések alapítunk és adományozunk, illetve támogatjuk a már meglévő, társadalmi elismertséget szeretteket is (MTA díjai, Magyar Innovációs Nagydíj, Gábor Dénes-díj stb.) A fiatalok érdeklődésének felkeltése mellett a már jól működő tehetségkutató, tehetséggondozó programokat (pl. az Ifjúsági Tudományos és Innovációs Tehetségkutató Versenyt) is segítjük.

I.4.A tudmánypolitikai prioritásokkal összhangban támogatjuk a **nemzeti értékek, hagyományok, örökségek kutatását**, az eredmények jobb hasznosítását az oktatásban, a művelődésben és a társadalmi-gazdasági élet egyéb területein. Ennek érdekében a Kormány országos kiemelésű kutatási prioritásokat alakít ki.

I.5. Támogatjuk a társadalmi érdekeket szolgáló, a vállalati szféra közvetlen érdekeltségébe nem tartozó, **közérdekű kutatás-fejlesztést**

(pl. közbiztonság, honvédelem, környezetvédelem, ökológia, vízgazdálkodás – árvízvédelem, fogyasztóvédelem, egészségügy), továbbá az ország számára fontos – nagy távlatú, de rövidtávú gazdasági érdek által nem motivált – kutatásokat, és a hatósági vagy más közösségi tevékenységet megalapozó kutatásokat.

II. prioritás: Minőség-, teljesítmény- és hasznosítás-vezérelt, hatékony nemzeti innovációs rendszer

II.1. A kutatóhálózatra vonatkozó középtávú kormányzati feladatok

II.1.1. A Kormány – támaszkodva az ÚMFT forrásaira is – **húzóágazatokban koncentrált** technológiai innovációs kapacitások kialakulását **támogató programokat indít** a szükséges szellemi, infrastrukturális és gazdasági háttér megteremtése, valamint a tudás- és technológiaintenzív vállalkozások létrehozása és letelepítése érdekében. Támogatjuk a technológiai inkubátorházak kiépítését, a technológiai platformok kialakítását, valamint az innovációs hálózatok és klaszterek létrejöttét, megerősödését a húzóágazati tudásközpontok közelében. Ezeken a területeken különösen ösztönözzük a külföldi tőkebefektetéseket. A magyar ipar jelenlegi helyzetét és a trendeket figyelembe véve elsősorban a következő kulcstechnológiai területek és tudásalapú iparágak **egyes szegmensei** jelenthetnek kitörési pontot Magyarország számára:

Húzóágazati tudásközpontok, technológiai platformok, innovációs klaszterek

Kulcstechnológiai területek

- infokommunikációs technológiák
- élettudományok és biotechnológia
- orvostechnikai ipar
- anyagtudomány és nanotechnológia
- környezeti technológiák
- az energiatakarékosság és a megújuló, alternatív energiaforrások technológiái

Tudásalapú iparágak

- IT és elektronikai ipar
- gép- és járműipar
- gyógyszeripar
- vegyipar
- élelmiszeripar
- innovatív szolgáltatóipar
- környezetvédelmi ipar és technológiák

II.1.2. **Fejlesztési pólusok** kialakításával csökkentjük a nemzeti innovációs rendszer területi egyenlőtlenségeit. Támogatjuk nemzetközi szintű, térségi integrált szakmai központok, technológiatranszfer központok, kompetencia-központok, regionális innovációs centrumok kialakítását, elsősorban infrastrukturális beruházásokkal és az innovációs szolgáltatások fejlesztésével.

Regionális innovációs centrumok, innovációs infrastruktúra

- II.1.3. A Kkv.-k innovációs tevékenységének segítésére támogatjuk **az innovációs szolgáltató környezet** kialakítását a régiókban. A regionális innovációs ügynökségek tapasztalataira támaszkodva a régiókban és a fejlesztési pólusokban erősítjük a Kkv. tanácsadást, oktatást és képzést. Kkv. innovációs szolgáltatások a régiókban
- II.1.4. Segítjük **a régiók innovációs kapacitásainak fejlesztését**: a regionális innovációs intézményrendszer megerősítésével, a hálózati együttműködések fejlesztésével, az innováció térbeli terjedésének elősegítésével, decentralizált innovációs programok működtetésével, a regionális innováció informatikai feltételeinek javításával, valamint emberi erőforrásainak fejlesztésével. Fejlesztjük az egyetemek és kutatóintézetek körül szerveződő **regionális tudásközpontokat**, melyekhez illeszkednek a technológiai központok, a fejlett technológiákra szakosodott inkubátorházak, valamint az ipari és üzleti parkok. A Kormány segíti a regionális tudásközpontokban megvalósuló tudás- és technológiatranszfer jogi és pénzügyi feltételeinek kialakítását. A regionális innováció intézményrendszerének erősítése
- II.1.5. A Kormány támogatja a **nemzetközileg jelentős hazai kutatóközpontok** kialakulását, elsősorban a meglévő kutatóközpontokra alapozva, de nem kizárva új kutatóközpontok létrehozását sem. A Kormány – a pénzügyi források függvényében – olyan modern kutatási szervezeteket hoz létre, melyekben – a kiválósági kritériumoknak megfelelő – kutatócsoportok a világ bármely részéből több éven át dolgozhatnak. Nemzetközi szintű kutatóközpontok
- II.1.6. Az erősödő nemzetközi verseny, a kritikus tömeg és az egyre gyorsabb reagálás kihívásaira adott egyik lehetséges válasz a különböző szervezeti formában működő kutatóhelyek **rugalmas együttműködési formáinak** kialakítása. Ezt az olyan kutatási egységek jellemzik, amelyek komplex, esetenként interdiszciplináris projektekre szerveződnek, és adott ideig nagy hálózatok elemeiként működnek. Ez a hálózatos struktúra rugalmasságot, egyben állandó versenyhelyzetet biztosít. Rugalmas, hálózatba szerveződő kutatócsoportok komplex nagy projektek végrehajtására
- II.1.7. A Kormány 2010-ig felértékeli a közfinanszírozású kutatóintézeteket, mint állami vagyont, különös tekintettel a szellemi tulajdonra mint a többi vagyonelemtől eltérő szabályozást igénylő vagyontárgyra, és – szükség szerint átalakítva – gondoskodik közfeladataik újbóli meghatározásáról és hatékony működtetésükről. Stratégiai vagyongazdálkodás
- II.1.8. A Kormány célzott programokkal ösztönzi a kutatói-fejlesztői **mobilitást**, hogy a kutatók átmeneti időre munkát végezzenek más kutatóhelyeken, vagy vállalatoknál. Ugyancsak ösztönzi a vállalati fejlesztők tapasztalatszerzését, szakmai kapcsolataik erősítését a költségvetési és a közhasznú kutatóhelyeken. Kutatóhelyek és vállalatok közötti mobilitás
- II.1.9. A kutatóhelyek működtetéséhez egyidejűleg szükséges a tudományos szakterület ismerete és a professzionális menedzsment. A Kormány a hatékonyságának növelése érdekében ösztönzi a kutatóhelyeken a szakmai és tudományos menedzsment megerősítését **modern üzleti, vállalkozási kompetenciákkal**. Professzionális menedzsment a kutatóhelyeken

II.1.10. Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. tv. (Áht) módosításával mielőbb meg kell teremteni annak lehetőségét, hogy a költségvetési kutatóhelyen létrehozott szellemi alkotások felett a kutatóhely rendelkezzen, e tulajdont értékesíthesse, megterhelhesse, hasznosításának jogát átengedhesse. A hasznosítás jogi akadályainak elhárítása

II.1.11. A Kormány ösztönzi a kutatóhelyeket arra, hogy a szellemi tulajdon védelmét és hasznosítását szolgáló szabályzatokban serkentsék az egyéni feltalálói aktivitást és erősítsék a feltalálók érdekeltségét. Egyéni érdekeltség

II.1.12. Az Európai Technológiai Intézet (EIT), az Európai Spallációs Központ (ESS), valamint más **kiemelt kiválósági központok magyarországi létesítésének** megfelelő feltételeket nyújtó nemzetközi társfinanszírozás esetén Magyarország részt kíván venni ezek hazai megvalósításában. *Európai K+F bázisok befogadása*

II.2. A költségvetési és a közhasznú kutatóhelyeket érintő¹⁰ kormányzati feladatok

II.2.1. Az önálló problémamegoldó gondolkodásban kiemelkedő tehetségek, kreatív tanulók, diákok és hallgatók a **tehetséggondozásnak** az intézményes oktatást, képzést átfogó, egységes rendszerében kapnak támogatást a kibontakozáshoz. Tehetséggondozás, a motiváció

II.2.2. A Kormány erősíti a **felsőoktatási rendszer tudományos tevékenysége** támogatását szolgáló **normatívák** célirányosságát, a normatívák alapján biztosított támogatások mértékét. A normatívák fókuszálása és növelése

II.2.3. A felsőoktatási tudományos normatívát az intézmények szintjén a kutatói létszám és teljesítmény alapján, az intézmények szintjétől az egyénekig haladva pedig egyre nagyobb mértékben a teljesítmény alapján indokolt elosztani. Tudomásul véve a tudományos teljesítményben tapasztalható különbségeket, a kormány a magas tudományos színvonalat produkálókat részesíti előnyben. **A felsőoktatási kutatások támogatásának célja nem a felzárkóztatás, hanem a nemzetközi mércével mért kiválóság.** A teljesítmény és a minőség ösztönzése

II.2.4. A Kormány a kutatói kapacitás bővítése érdekében **növeli a doktorképzésből** – mindenekelőtt a természettudományok, a műszaki tudományok területén – **kibocsátott kutatók számát**, ezen belül – a képzési arányok kialakításakor – figyelembe veszi az egyes szakterületek várható szakember-igényét. A kutatói létszám növelése

¹⁰ A költségvetési kutatóhelyek közé tartoznak a felsőoktatási kutatóhelyek, az MTA kutatóhelyei és a minisztériumok felügyelete alatt működő kutatóintézetek. A közhasznú kutatóhelyek általában alapítványi formában működnek. A kutatóhelyek harmadik nagy csoportját a vállalati kutatóhelyek alkotják (utóbbiakkal az V. prioritás foglalkozik).

II.2.5. Az MTA – reformja keretében – megvizsgálja saját MTA funkciók tevékenységét és szerepét a magyar tudomány fejlesztésében és felülvizsgálata képviselőjében. E vizsgálat alapján 2007 végéig a Kormány – az MTA-val egyeztetve – újrafogalmazza az MTA közfeladatait és azok ellátásának feltételrendszerét.

II.2.6. Az MTA – reformja keretében – felértékeli kutatóintézeti hálózatát – mint az MTA-ra bízott állami vagyont –és közfeladatai alapján, szükség szerint átalakítva gondoskodik annak hatékony működtetéséről. Ennek során a kutatóintézeti finanszírozásban nagyobb szerepet kap a kiválóságon, valamint gazdasági és társadalmi hasznosságon alapuló **verseny**. Ezzel párhuzamosan lehetővé teszi, hogy infrastruktúráját más kutatócsoportok megfelelő keretek között használják. *Stratégiai vagyongazdálkodás*

II.2.7. A Kormány megvizsgálja az MTA egykori **törzsvagyonával** kapcsolatos kérdéseket annak érdekében, hogy az MTA köztisztület pénzügyi önállósága helyreállhasson.

II.2.8. A Kormány – a feladatokkal arányosan – részt vesz a minisztériumi szakpolitikákat megalapozó ágazati kutatóintézetek munkájának finanszírozásában. Az állami finanszírozás az igénybe vett kutatási szolgáltatás piaci ellenértéke. *Ágazati szakpolitikák tudományos megalapozása*

II.2.9. A Kormány arra ösztönzi az ágazati kutatóintézeteket, hogy növekvő mértékben nyújtsanak kutatási és innovációs **szolgáltatásokat** a szakterületen működő vállalkozásoknak. *Ágazati kutatóintézetek a vállalati piacon*

II.2.10. A Kormány a kutatás-fejlesztési és az innovációs programok, pályázatok kialakítása során biztosítja a közhasznú kutatóintézetek számára a hozzáférést és az esélyegyenlőséget. *Közhasznú (non-profit) kutatóhelyek*

II.2.11. A Kormány 2010-ig felülvizsgálja a közhasznú kutatóhelyek tevékenysége szükségességét, és/vagy e tevékenység folytatásának optimális feltételeit.

II.3. A tudomány-, technológia- és innováció-politika kormányzati koordinációja

II.3.1. A **Kormány világos munkamegosztást és kompetenciákat** hoz létre az innovációt szolgáló, illetve a nem közvetlenül üzleti célból folytatott tudományos kutatások kormányzati koordinációjában, így biztosítva a két terület összhangját, valamint az MTA megfelelő súlyú részvételét. *A TTI politika koordinációja*

A Tudomány- és Technológiapolitikai Kollégium (TTPK) hatáskörét úgy módosítjuk, hogy működése elősegítse a kormány e területre vonatkozó döntéshozatalának felgyorsítását, továbbá, hogy alkalmassá váljon a **regionális érdekek** képviselőjére a döntéshozatalban.

A Kormány – a TTPK döntéselőkészítő munkájának támogatására – létrehozza azt a szakmai hátteret, amely képes a stratégiához rendelt állami erőforrások felhasználásáról folyamatosan tájékoztatni.

II.3.3. A Kormány **kétoldalú** kormányközi egyezményeket köt a Két- és sokoldalú tudományos és technológiai együttműködés megkönnyítésére, hogy nemzetközi minél több magyar K+F együttműködő partner kapcsolódhasson be a együttműködés nemzetközi tudományos és technológiai együttműködési programokba. A Kormány támogatja a **sokoldalú** nemzetközi kutatási együttműködésekben folyó magyar részvételt.

III. prioritás: Megbecsült, a tudásalapú gazdaság és társadalom igényeinek megfelelő kreatív, innovatív munkaerő

III.1. A tudomány művelése során sajátíthatók el azok a **készségek és A tudomány szerepe** **kvalitások**, amelyek révén az ország társadalmi és gazdasági a magas szintű versenyképessége megeremthető, fenntartható és növelhető. A szakemberképzésben kutatás-fejlesztés – ezen belül elsősorban az alapkutatás – szerepe kiemelkedően fontos a magasan kvalifikált, kreatív munkaerő képzésében, együttműködési készségének fejlesztésében.

III.2. A Kormány olyan **kutatói pályamodellt** dolgoz ki, amely Kutatói pályamodell lehetőséget ad az egyéni és intézményi teljesítmény számon tartására, tervezésére és értékarányos megbecsülésére. E modell részeként a közpénzekből finanszírozott, személyre szóló **tudományos díjak, tiszteletdíjak és járadékok** rendszerét úgy kell módosítani, hogy – az eredeti funkciójuknak megfelelő célra jelenleg igénybe vevők sérelme nélkül – tükrözzék a tudományos megbecsülést, és tegyék lehetővé az aktív kutatók ösztönzését, valamint a tehetséges fiatal kutatók személyhez kötött támogatását.

Cél, hogy e kutatói pályamodell ne csak a pálya kezdetét, hanem megfelelő rugalmassággal annak teljes terjedelmét fogja át, jelenítsen meg vonzó kutatói karrier-lehetőségeket az arra érdemeseknek.

III.3. A Kormány rendszeresen felméri a **doktori iskolák** Doktori iskolák teljesítményét. A minőség javítása érdekében támogatja az eredményes fejlesztése doktori iskolák fejlődését, az új doktoranduszi kutatóhelyeket elsősorban az eredményes kutatást és képzést folytató doktori iskolákhoz telepítve. A költségvetésből folyósított tudományos normatíva eszközeivel is támogatjuk európai színvonalú kutatóegyetem(ek) létrejöttét.

- III.4. A Kormány – az érintettek érdekképviselői szervezeteivel együttműködve – kialakítja, és következetesen alkalmazza a költségvetési és a közhasznú kutatóhelyek **teljesítményértékelési rendszerét**. Kutatói teljesítmény-értékelés
- III.5. A PhD fokozatszerzés időtartamának átlagos átfutási idejét az európai gyakorlathoz kell igazítani úgy, hogy a fokozat az ott kialakult értéket és tudást fejezze ki. Ennek érdekében lehetővé tesszük, hogy **az MTA intézetei** – a felsőoktatási intézménnyel kötött megállapodás alapján – **részt vegyenek** a doktori képzésben. **Ösztönözzük** a PhD képzés gyakorlat-orientáltabbá tételét, **a PhD hallgatók bevonását a kutatási projektekbe**. A műszaki és természettudományi PhD képzésben **részvevők számát - a vállalati ösztöndíjak, a doktori és posztdoktori munkahelyek létrehozásának támogatásával, illetve bővítésével – növeljük**. PhD képzés
- III.6. A Kormány ösztönzi a **posztdoktorok alkalmazásának kiterjesztését**; a magasan kvalifikált kutatók alkalmazását – a foglalkoztatás-foglalkoztatáspolitikára részévé téve, annak eszközeit is igénybe véve – politikában bővíti. Posztdoktorok a foglalkoztatás-politikában
- III.7. Az innovatív vállalkozások akkor jutnak megfelelő munkaerőhöz, ha a gazdaság igényei visszajutnak az oktatási-képzési rendszerhez és visszahatnak a struktúra és a tartalom kialakítására. Ennek érdekében speciális **munkaerő-piaci visszajelző és pályakövető rendszereket** alakítunk ki. A gazdaság igényeinek figyelembevétele
- III.8. Folytatódik a **korszerű kompetenciák** megszerzésének támogatása a teljes oktatási-képzési spektrumban (üzleti és vállalkozói ismeretek, digitális írástudást segítő ECDL oktatás, az idegennyelv-tudást segítő nyelvi előkészítő tanfolyam, a Szakiskolai Fejlesztési Program keretében a szakképzést előkészítő tanfolyam, a **probléma-megoldó készségek** és a **kreativitás** fejlesztése stb.). Támogatjuk a **tehetség gondozás** rendszerének bővítését. Erősítjük az ismeretek továbbfejlesztését, megújítását szolgáló továbbképzéseket, az **életen át tartó tanulás** rendszerét. Korszerű kompetenciák megszerzése, tehetséggondozás, életen át tartó tanulás
- III.9. Ösztönözzük a közép- és felsőfokú szakképzésben a **gyakorlati képzés arányának és időtartamának növelését**, a szakmai képzés során megszerzett ismeretek beszámítását a felsőfokú tanulmányokba, valamint a szakiskolai képzést követő továbbtanulás lehetőségének megteremtését. Piaci igényeknek megfelelő struktúrájú és minőségű szakképzés
- III.10. A gazdaság igényeire reagáló korszerű, innovatív felsőoktatási rendszer kialakítása a kutatás-fejlesztés dinamizálása szempontjából elengedhetetlen. Támogatjuk a **természettudományi és műszaki képzés arányának növelését**, a hallgatók bevonását a kutatómunkába, a képzés gazdasági igények iránti rugalmasságának fokozását, e szakmák beiskolázási vonzóképességének (és keretszámainak) növelését, a technológiai változások gyors átvitelét a tananyagokba. Ennek előfeltétele, hogy az oktatáspolitikai eszközrendszerével erősödjön a természettudományos oktatás fejlesztése a közoktatásban. Korszerű, a gazdaság igényeire reagáló felsőoktatás

is. Támogatjuk a hallgatók és oktatók belföldi és nemzetközi mobilitását, a hazai intézmények külföldi hallgatókat befogadó képességének növelését.

III.11. Ahol indokolt, támogatjuk a gazdaság szereplőinek bevonását az oktatásba, az oktatói kar gyakorlati tapasztalatszerzését, valamint **az oktatási-képzési rendszer üzleti szférával való rendszeres kapcsolatait**. Segítjük a vállalati szakemberek oktatásba való bevonását, az oktatási intézmények és a vállalatok közötti kapcsolatok erősítését.

III.12. Segítjük a felsőoktatás nyitottságának erősítését, az EU munkaerő-piaci lehetőségeinek kihasználását, a külföldi oktatók és kutatók hazai alkalmazását. Ösztönözzük a **nemzetközi tapasztalatszerzést** (diák-, oktató- és kutatócsere, ösztöndíjak). Segítjük a **külföldön dolgozó magyar kutatók hazatérését és beilleszkedését** kedvező kutatási feltételek megteremtésével. Támogatjuk a vállalkozások, valamint a felsőoktatási, akadémiai és ágazati kutatóhelyek közötti mobilitást.

III.13. A kutatóhelyek közötti, valamint a kutatóhelyek és vállalkozások közötti **mobilitást segítő foglalkoztatási jogszabályokat** alkotunk vezetői és kutatói szinten egyaránt.

III.14. Segítjük a **magyar kutatók bekapcsolódását a nemzetközi hálózatokba**, valamint hozzáférésüket a nagy nemzetközi kutatási berendezésekhez. Támogatjuk az EU és nemzetközi K+F programokban való bekapcsolódást (pályázatok előkészítése, kidolgozása, és az eredmények hazai hasznosítása).

IV. prioritás: A tudás létrehozását és hasznosítását ösztönző gazdasági és jogi környezet

IV. A. Középtávú kormányzati feladatok a kutatásfinanszírozás területén

IV.A.1. Az átláthatóság, a hatékonyság és az innovációs folyamat segítése érdekében középtávon biztosítjuk, hogy a költségvetésben a **K+F kiadások célja, forrása és pontos volumene**, valamint a tervezett felhasználásnak a támogatott tevékenység jellege szerinti struktúrája meghatározható legyen.

IV.A.2. A Kormány **egyszerűbbé és átláthatóbbá teszi a kutatás-fejlesztési támogatások pályázati rendszereit** és rendeletet alkot ennek szabályairól. Rendezzük a projektjellegű K+F együttműködések (konzorciumok) jogi kérdését. A közfinanszírozású pályázati rendszerekben enyhítjük a garanciális elvárásokat, utófinanszírozás esetén megszüntetjük azokat. Cél a pályázatok átfutásának gyorsítása és az adminisztratív terhek csökkentése.

- IV.A.3. A Kormány úgy módosítja a költségvetési K+F finanszírozás rendszerét és időhorizontját, hogy az – beleértve a szükséges mértékű előfinanszírozást és a beszámoltatást is - **igazodjék a tudományos kutató tevékenység naptári éveken átnyúló természetéhez.** Projektfinanszírozás
- IV.A.4. A Kormány **egységes elvekre** építi a közpénzekből finanszírozott pályázatok nyilvántartását, követését (monitoring), ellenőrzését és értékelését. Rendszeressé teszi a közvélemény tájékoztatását a közpénz-felhasználás hatékonyságáról, hasznosulásáról. A pályázati és intézményi értékelésekben, bírálatokban, zsűrikben a pályázató szervezetek erősítik a nemzetközi szakértők bevonását. Monitoring, ellenőrzés és értékelés
- IV.A.5. A Kormány az Országos Tudományos Alapprogramok (OTKA) költségvetési forrásait illetően – a költségvetési lehetőségek függvényében – arra törekszik, hogy 2008-tól azokat **évente, az előző évi előirányzat legalább 10%-ával bővítse**, legalább ekkora összeggel növelve egyidejűleg a fejezet főösszegét. Hosszú távon is biztosítani kell az OTKA függetlenségét. Az OTKA forrásainak növelése és függetlensége
- IV.A.6. A Kormány a rendelkezésére álló K+F+I pályázati forrásokból – közöttük a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap forrásaiból – támogatja a vállalkozások versenyképességét és jövedelemtermelő képességét segítő, különösen a Stratégia II.1.1 szakaszában részletezett területeken folytatott **célzott alapkutatásokat**, amelyekről valószínűsíthető, hogy a felismert vagy várható, jelenlegi vagy jövőbeli problémák megoldására alapul szolgálnak. Célzott alapkutatások támogatása
- IV.A.7. A Kormány a tudományos tevékenység teljes keresztmetszetében, a diszciplináris sajátosságok figyelembevételével – a nyilvánosság kontrollja mellett – **felülvizsgálja az intézmény- és feladatfinanszírozás gyakorlatát.** A Kormány az érintettekkel folytatott szakmai konzultációk és hatásvizsgálatok alapján – tudományterületenként differenciálva – meghatározza **az intézmény-, illetve feladat-finanszírozás tartalmát, növelve utóbbi arányát.** A felhasznált költségvetési eszközök hatékonyságának növelése érdekében – szükség szerint – módosítja azt, és kiküszöböli a kutatásidegen költségvetési megoldásokat. Az intézmény- és feladatfinanszírozás hatékonyságának felülvizsgálata
- IV.A.8. A Kormány a költségvetési kutatóhelyek **működési elveit közelíti egymáshoz**, tudományos teljesítményük nyilvánossá tett kritériumait, ezzel együtt esélyeiket a feladatfinanszírozásra szánt költségvetési forrásokhoz való hozzáférésben – a szakterületi sajátosságok figyelembevételével – kiegyenlíti. Nyilvános, egységes teljesítmény-kritériumok
- IV.A.9. A Kormány a kutatási feladatokat alaptervekenként végző közfinanszírozású kutatóhelyek esetében – feladatszerkezetük elemzésével – az **eredményesség, elszámoltathatóság és átláthatóság** követelményeinek érvényesítése érdekében átalakítja finanszírozásuk rendszerét. Cél, hogy a diszciplína-, illetve intézményorientáltságú finanszírozást a **projektekre, a kutatómunka hálózatos szerveződésére ösztönző finanszírozási rendszer** váltsa fel. Az intézmény-finanszírozás reformja

IV.A.10. A Kormány – meglévő nemzeti és EU forrásaira alapozott, Együttműködés a összehangolt – programokkal ösztönzi a vállalatok K+F+I vállalatokkal együttműködését a költségvetési és a közhasznú kutatóhelyekkel.

IV.A.11. A Kormány – elsősorban a Kutatási és Technológiai Rásegítő Innovációs Alap forrásaiból – **rásegítő intézkedésekkel** intézkedések (pl. konzorcium-építés, előfinanszírozás) ösztönzi az EU K+F+I pályázati lehetőségeinek igénybevételét, elsősorban a K+F Keretprogram, valamint a Versenyképességi és Innovációs Keretprogram (CIP) területén.

IV. B. Középtávú kormányzati feladatok a kutatás-fejlesztést és innovációt ösztönző jogi környezet kialakításában¹¹

IV.B.1. A Kormány **egyszerűsíti a vállalkozásalapítás és a tőkebefektetések szabályrendszerét** és támogatja a vállalkozás-**ösztönzés egyablakos szolgáltatásainak kibővítését** innovációs szolgáltatásokkal. Vállalkozások alapítása

IV.B.2. Tőkebefektetést ösztönző és segítő jogszabályi környezetet alakítunk ki. Olyan **rásegítő mechanizmusokat** vezetünk be állami pénzügyi kötelezettségvállalással, amelyek a magántőke számára vonzó projektek piacát jelentősen bővítik. Támogatjuk **kutatáshasznosítási garanciainstítvány** létrehozását a kis- és középvállalkozások részére. A tőkebefektetés ösztönzése

IV.B.3. **A hasznosító (spin-off) vállalkozás alapítása előtt álló akadályokat felszámoljuk** a felsőoktatásban és a költségvetési kutatóintézetekben dolgozók számára. Továbbfejlesztjük a fiatal, innovatív vállalkozások számára nyújtható támogatások és kedvezmények rendszerét. Hasznosító vállalkozások

IV.B.4. Az EU-ban tapasztalható új tendenciákkal összhangban a magyar és EU **közbeszerzési és versenyszabályok** olyan módosítására törekszünk, ami lehetővé teszi a hazai innováció támogatását. **Ennek keretében cél, hogy az állam mint hosszú távú, tudatos vásárló legyen jelen az innovatív termékek és szolgáltatások piacán.** Az állam mint tudatos vásárló

IV.B.5. Továbbfejlesztjük a szellemi vagyonértékelés és a szellemi vagyonnal való gazdálkodás szabályainak rendszerét. Szellemi vagyonértékelés

IV.B.6. Ösztönözzük a közfinanszírozású kutatóhelyek érdekeltiségének erősítését **a szellemi tulajdon hasznosításában. A jogszabályi környezet átalakításával el kell érni, hogy a kutatóhelyek saját szellemi-tulajdon kezelési stratégiát alakítsanak ki.** Szellemi tulajdon kezelés

IV.B.7. A Kormány a kis- és középvállalkozások körében ösztönzi az **iparjogvédelmi tudatosságot**, a gazdasági, üzleti és hasznosítási készségeket és ismereteket. Segítjük a szellemi tulajdonhoz kapcsolódó **szolgáltatások** fejlesztését. Támogatjuk a hazai és külföldi Kkv iparjogvédelmi intézkedések

¹¹ Annak érdekében, hogy hatásukat kellőképpen kifejtsék, arra törekedve, hogy a lehető legtöbb jogszabályi módosítás már az időszak első évében megvalósuljon. A részleteket az intézkedési terv tartalmazza.

iparjogvédelmi oltalom megszerzését, fenntartását, illetve megújítását, amelyek elősegítik az új, eredeti termékek piaci bevezetését, az innováció eredményeinek piaci hasznosíthatóságát.

IV.B.8. Támogatjuk a hazai kis- és középvállalkozások számára fontos **Technológia-import külföldi technológiáknak** a szellemi tulajdon védelmével összhangban álló átvételét és adaptálását.

V. prioritás: A globális piacon versenyképes hazai vállalkozások, termékek és szolgáltatások

V.1. A vállalatok K+F+I tevékenységébe való befektetéseket, a K+F vállalati **kereslet élénkítését ösztönző** programokat indítunk, amelyek befektetéseket magukban foglalják a **magvető tőke** intézmény kialakítását, valamint támogató tőkepiaci az **innováció- és ügyfélbarát hiteltermékek** kamat és hitelgarancia eszközök fejlesztése feltételeinek megteremtését. Ösztönözzük a **magántőke érdekeltségének megteremtését**, a kockázat megosztását, a részvételi feltételek javítását a K+F befektetésekből (kockázati tőke, üzleti angyalok, fejlesztő tőke).

V.2. A vállalati K+F+I tevékenység ösztönzésére – az elérhető források K+F munkahelyek függvényében – továbbfejlesztjük a **vállalati K+F munkahelyek**, létesítése a **kutatóegységek létesítését** támogató programokat. Segítjük a vállalatoknál kutatóhelyek és a vállalatok közötti **kutatói munkaerő-áramlást**.

V.3. A Magyarországon megvalósuló, **K+F tartalmú külföldi** Külföldiek K+F **befektetéseket ösztönző programokat** indítunk. Ösztönözzük a tartalmú betelepült vállalkozásoknak a magyar vállalatokkal és kutatóhelyekkel befektetéseinek kialakított kapcsolatait. A külföldi vállalatok befektetéseinek egyedi ösztönzése kedvezményeit kutatás-fejlesztési és technológiai innovációs befektetéshez és tevékenységhez kötjük, az EU állami támogatási szabályainak betartásával. Ösztönözzük a külföldi vállalatok és a hazai kis- és középvállalati szektor közötti tartós partnerségen alapuló (pl. beszállítói hálózatok keretében folytatott) technológiai együttműködést.

V.4. Pályázatot indítunk a **magyar részvétel** erősítésére a stratégiai Nemzetközi kutatási szintű **EU és nemzetközi K+F+I együttműködési programokban**. és technológiai Ösztönözzük a nemzetközi kutatói és vállalati együttműködést és az kooperáció ebből származó **kutatási eredmények hazai hasznosítását**. Kétoldalú és többoldalú nemzetközi innovációs alapokat hozunk létre.

V.5. Elősegítjük a magyar vállalkozások külföldi jelenlétét, nemzetközi A magyar terjeszkedését a tudásalapú ágazatokban. Ösztönözzük az **eredeti hazai** vállalkozások **termékek és szolgáltatások nemzetközi piacra jutását**, valamint a külföldi jelenléte régióinkban meghatározó piaci súlyú, magyar érdekességű multinacionális cég(ek) kifejlődését.

V.6. A rendelkezésre álló pénzügyi források koncentrálásával **vállalati** Vállalati K+F+I **kutatás-fejlesztést és innovációt** támogató és ösztönző programokat tevékenység indítunk, különös tekintettel a regionális szempontokra. támogatása Továbbfejlesztjük a beszállítói tevékenységeket végző Kkv.-k kutatás-fejlesztését ösztönző programokat, az érdekelt vállalatok bevonásával. Vállalkozói K+F+I klaszterek létrehozását ösztönző programokat

indítunk. Továbbfejlesztjük a Kkv.-k innovációs tevékenységét segítő programjainkat. Támogatjuk a Kkv.-ket K+F+I szolgáltatások igénybevételében.

V.7. Erősítjük a kutatási eredmények társadalmi-gazdasági **hasznosítását** célzó, a kutatói és a vállalati szféra együttműködésére épülő kutatási tevékenységet. Továbbfejlesztjük a nemzetgazdaságilag jelentős, koncentrált erőforrás igényű, alkalmazás-orientált K+F programjainkat. Megvalósításra **érdemes innovatív megoldásokat és találmányokat támogató programokat** indítunk, a teljes innovációs láncra kiterjesztve. Támogatjuk **a K+F szféra (egyetemek, kutatóintézetek) és a vállalatok közötti együttműködést**. A hazai hasznosítás szempontjából fontos Tét együttműködési területeken támogatjuk az új **nemzetközi K+F nagyprojekteket** és erősítjük a **nemzetközi technológiai képviselőket**.

Hasznosítás-orientált, együttműködésen alapuló kutatási tevékenység támogatása

V.8. Az ipar versenyképességének előmozdításában megkülönböztetett szerepet tulajdonít a Kormány azoknak az irányítási, szervezeti struktúráknak, amelyek révén a **technológiai transzfer** hatékonyabbá tehető. **Az ipari, üzleti, tudományos és technológiai parkok, a logisztikai központok, a technológiai központok** fontos eszközök ahhoz, hogy a kis és közepes vállalkozások letelepedjenek, beszállítói pozícióba kerüljenek, és – a fejlett technológiákkal, valamint üzleti megoldásokkal való lépéstartás érdekében – hozzájussanak az ehhez szükséges tanácsadáshoz, laboratóriumi és egyéb szolgáltatásokhoz. Fontos, hogy e struktúrák továbbfejlesztéséről a Kormány – mindenkori anyagi lehetőségeinek függvényében – sokoldalúan gondoskodjon.

A technológiai transzfer infrastrukturális feltételei

V.9. Erősítjük a K+F+I tevékenységeket a **szolgáltatások** területén. Segítjük azon innovatív szolgáltatások technikai/technológiai színvonalának emelését, amelyek jelentősen hozzájárulnak a nemzeti jövedelem képzéséhez és a foglalkoztatáshoz. Támogatjuk **a szellemi tulajdon hasznosításán alapuló új vállalkozások** indítását segítő szolgáltatásokat és a tőkepiaci finanszírozásra felkészítő tanácsadást. Előnyben részesítjük azokat a konstrukciókat, intézményes megoldásokat, amelyek **a projektek szakmai és piaci szűrését, az iparjogvédelmi tanácsadást, a vállalkozásalapítást, a tőkéhez jutást és az inkubációt komplex módon, rendszerszerűen segítik**. A pályázatok, a tőkeprogramok és a komplex szolgáltatások együttesen képesek hatékonyan segíteni az innovációk megvalósulását.

Innovatív szolgáltatások, inkubáció és tőke

FÜGGELÉK: HELYZETELEMZÉS

Magyarországon nemzeti szinten a K+F tevékenységekre 2005-ben 207, 8 milliárd Ft-ot költöttek, ami a GDP 0,95%-át teszi ki (1. ábra). Ez az EU átlag (1,9%) fele. A magyar GDP-arányos állami K+F ráfordítás megközelíti az EU átlagát (0,54%, ill. 0,69%), de az üzleti szféra ráfordításai még lényegesen elmaradnak attól (0,37%,

Aránytalan a hazai K+F finanszírozás szerkezete, alacsony a vállalatok részesedése

ill. 1,07%). A trend viszont kedvező: a teljes K+F ráfordításon belül a vállalkozások részaránya 2002-ben 29,7%, 2003-ban 30,7%, 2004-ben 37,1%, 2005-ben 39,4% volt). A vállalati és az állami K+F ráfordítások aránya Magyarországon így is csak 0,71:1, az EU átlag fordított: 1,6:1.

Az EU összehasonlító adatai szerint Magyarország összesített innovációs mutatója (SII) 2005-ben 0,31, az EU átlagának 72%-a volt. **Ezzel Magyarország az EU 25 tagországa között a 15. helyen állt.** Ez az összesített mutató öt indikátor-csoport¹², összesen 26 indikátor eredményeit összegzi. A 15. hely megfelel hazánk jelenlegi relatív fejlettségi szintjének, de középtávon figyelembe kell venni, hogy a K+F+I területét a legtöbb EU országban kiemelt prioritásként kezelik, tehát a relatív pozíció megtartása is jelentős erőfeszítést feltételez.

K+F tevékenységgel a KSH adatai szerint Magyarországon 2005-ben 749 vállalat foglalkozott. Nagy a koncentráció: 17 nagyvállalat adja a vállalati K+F ráfordítások mintegy felét, de ez a 17 nagyvállalat árbevételének mindössze 1,3%-a, tehát nemzetközi mércével ezek sem tekinthetők nagy kutatás-intenzitású vállalatnak. A hazai vállalati K+F ráfordítások 75-80%-a a külföldi többségi tulajdonú vállalkozásoktól származik, amelyek közül 2006-ban 38 működtetett Magyarországon kutatási-fejlesztési egységet.

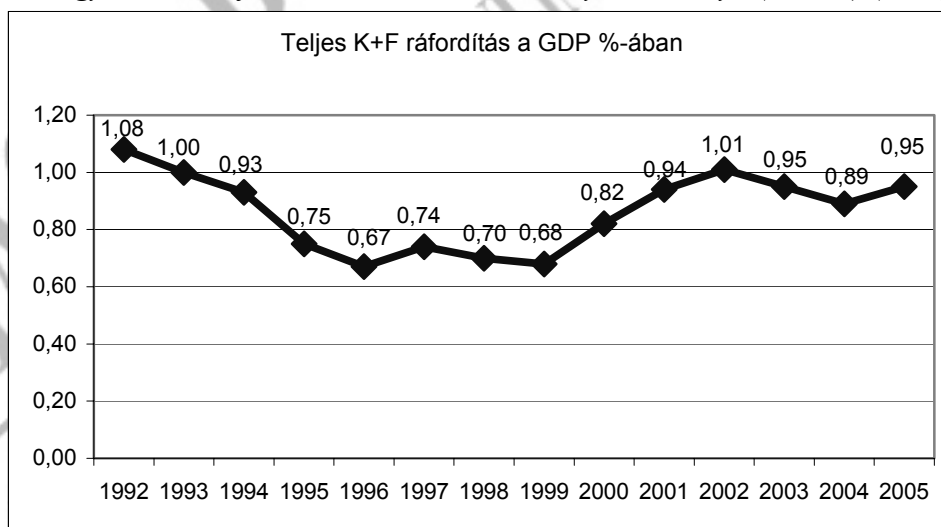
A K+F emberi erőforrásai szűkösek: az 1000 foglalkoztatottra jutó kutatók száma Magyarországon 3,9 fő, míg az EU-15 átlaga 6,1 fő – miközben hazánkban a foglalkoztatottnak a teljes lakossághoz viszonyított száma is alacsonyabb az európai átlagnál.

Magyarország komplex innovációs mutatója az EU átlag 72%-a

Kevés a vállalati K+F ráfordítás

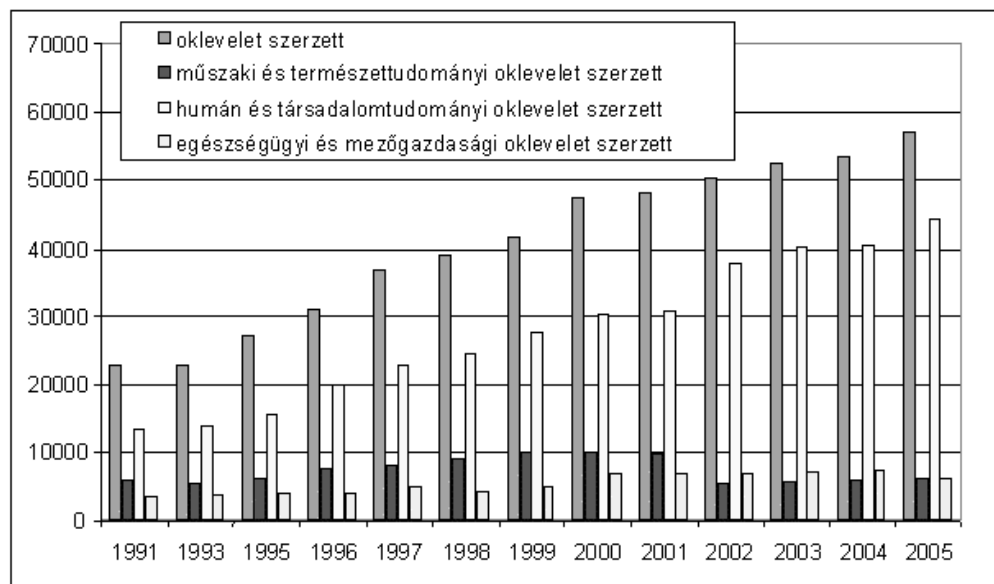
Kevés a kutató

1. ábra. A magyar K+F ráfordítások GDP-hez viszonyított aránya (%-ban) (KSH)



¹² Három input indikátor-csoport: az innováció hajtóerejét, az ismeretek előállítását, illetve az innovativitást és a vállalkozási készségeket mérő mutatók. Két output indikátor-csoport: a gazdasági hasznosítással, illetve a szellemi tulajdonnal kapcsolatos mutatók. (European Innovation Scoreboard, 2005)

2. ábra. Felsőfokú oklevelet szerzett hallgatók száma



A vállalati K+F tevékenység túlnyomó része műszaki területen koncentrálódik, a fejlődést azonban gátolja a műszaki és természettudományos végzettségű friss diplomások alacsony száma (2. ábra). Az 1000 főre eső 30 év alatti korosztályban arányuk nem éri el az EU-25 átlagának felét, és csak Ciprus, Málta és Luxemburg van mögöttünk. Jelentős hiány mutatkozik a versenyképes tudással rendelkező technikusok és szakmunkások tekintetében is.

A mai helyzet okainak elemzése során meghatározó a 1980-as évek végének, és az 1990-es évek elejének időszaka. Ekkor a vállalatok a tömeges piacvesztés időszakában általában elsőként K+F részlegeiket szüntették meg. A privatizáció gyakran a hazai K+F tevékenység megszüntetésével járt, hiszen az új tulajdonosok általában fejlettebb „kész” technológiákkal rendelkeztek. Egyes iparágakban szinte megszűnt a középvállalati-nagyvállalati szektor, és a tőkeszegény kisvállalkozások elsősorban a napi túléléssel, nem pedig fejlesztési (és különösen nem kutatási) elképzelésekkel foglalkoztak. Ez a folyamat szinte automatikusan vezetett az alkalmazott ipari kutatóintézetek tönkremeneteléhez (ezek kutatói létszáma 1990–1995 között 10 500-ról 1500 főre csökkent). Igaz, ugyanez a munkaerő tette lehetővé azt, hogy a 90-es években betelepülő külföldi vállalkozások megtalálták az általuk igényelt innovatív, nyelveket beszélő munkaerőt a volt kutatókban. Ez a forrás azonban azóta kimerült.

Az 1990-es évek végétől jelentős fejlesztési és átszervezési folyamat ment végbe a magyar tudományos élet egyes területein is. Ennek eredménye volt a felsőoktatási expanzió, a doktori iskolák létrehozása, az egyetemi integrációs program, az akadémiai intézetek konszolidációja.

Alacsony a műszaki és természettudományos végzettségű friss diplomások száma

Milyen okok miatt alakultak ki a fenti problémák?

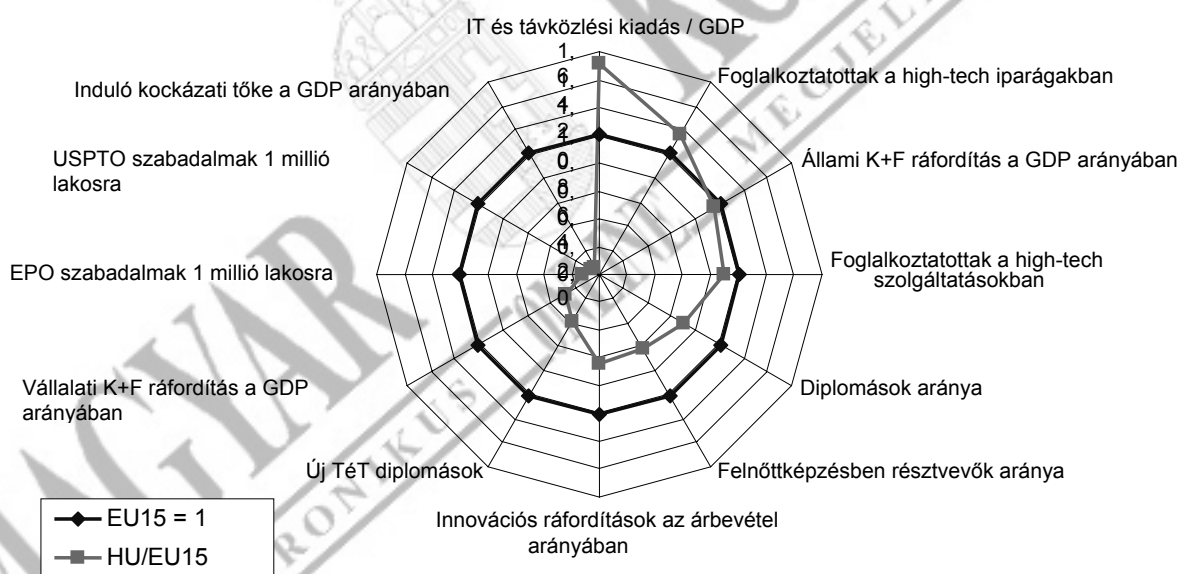
A kutatási tevékenység elaprózott, nem jöttek létre a hatékony munkához elengedhetetlen kritikus létszámú kutatócsoportok. 2005-ben 100 kutató-fejlesztő szakemberre 144 kutatási téma jutott, ami mintegy tízszerese a nemzetközi átlagnak. A külföldi szabadalmak, különösen az európai és az amerikai high-tech szabadalmak területén Magyarország messze elmarad az EU átlagától. (3. ábra) Az egymillió lakosra jutó publikációk száma az EU-15 átlagának mintegy fele, az egy kutatóra jutó publikációk száma tehát megközelíti az EU átlagot.

Elaprózott a kutatói tevékenység

A kutatói és a gazdasági szféra között nem megfelelő a tudásáramlás. A gazdasági szempontok nem jelennek meg a közfinanszírozású kutatóhelyek menedzsment munkájában, a kutatói témák kiválasztásában és a kutatók értékelésében sem. A dinamikus fejlődést esetenként merev, tekintélyelvű struktúrák korlátozzák, a költségvetési kutatóhelyek nagy része reformra szorul. Alig van szakembercsere a költségvetési kutatóhelyek és a vállalatok között, de nem kielégítő a kutatók mobilitása a különböző intézetek és tématerületek között sem. 2000–2004 között az egy kutatóra jutó munkahely-változások száma átlagosan mindössze 0,11 volt. Nem megoldott a külföldön munkát vállaló fiatal kutatók hazatérésének ösztönzése, támogatása sem.

Hiányzik a piaca, a gazdaságra nyitott szemlélet

3. ábra. Magyarország innovációs mutatószámai az EU15 országok arányában



A hazai kis- és középvállalati szektor innovációs aktivitása elmarad a fejlettebb gazdaságokban tapasztalttól. Kevés a tudás-centrumokból „kirajzó”, hasznosító (spin-off) vállalkozás. Fejletlen az innovatív Kkv.-k megerősödését szolgáló technológiai inkubáció. Hiányoznak vagy gyengén fejlettek a kutató-fejlesztő intézményeket és a vállalatokat összekapcsoló intézményi, hálózati struktúrák (innovációs centrumok, technológiai transzferközpontok, technológiai inkubátorházak). Nincsenek hatékony mechanizmusok a kockázati tőke innovatív vállalkozásokba tereléséhez, fejletlenek az innovációt támogató tőkepiaci eszközök.

Az innovációs rendszer hiányosságai rontják a versenyképességet

Az ország északnyugati negyede sikerrel vonzotta a működő tőkét és az importált technológiák révén innovációs helyzete jó, a K+F kapacitások gyengesége miatt mégis kevés a saját kutatásra épülő innováció. A főváros, valamint az alacsony innovációs kapacitású keleti országrész nagyobb egyetemi városai jelentős kutatóközpontokkal rendelkeznek, de ezek az intézmények – a fővárost kivéve – még nem tudtak a régiók igazi innovációs központjává válni. A K+F erőforrások regionális megoszlása az indikátorok 2/3-os közép-magyarországi koncentrátságát mutatja (1. táblázat).

A hazai régiók innovációs és kutatási kapacitásai között jelentős az eltérés

1. táblázat. A K+F erőforrások regionális megoszlása (2005)

TERÜLET	A K+F helyek száma	A K+F-ben foglalkoztatottak átszámított létszáma (fő)	K+F ráfordítása (millió Ft)%
1. Közép-Magyarország	1 204	14 740 (63,4%)	138 790 (66,8%)
2. Közép-Dunántúl	161	1 158 (5,0%)	9 673 (4,7%)
3. Nyugat-Dunántúl	188	966 (4,2%)	6 737 (3,2%)
4. Dél-Dunántúl	206	1 342 (5,8%)	6 459 (3,1%)
5. Észak-Magyarország	141	961 (4,1%)	5 890 (2,8%)
6. Észak-Alföld	300	1 946 (8,4%)	17 913 (8,6%)
7. Dél-Alföld	316	2 126 (8,2%)	14 658 (7,1%)
Területileg nem besorolható			7 644 (3,7%)
Magyarország összesen	2 516	23 239 (100%)	207 764 (100%)

Az utóbbi időszakban jelentek meg a széles körű kooperáción alapuló, hálózatosodást elősegítő, integráló jellegű központi innovációs kezdeményezések. Ilyenek a regionális egyetemi tudásközpontok, a kooperációs kutatási központok, a húzóágazati programok, a nagy nemzetközi programok és a regionális innovációs ügynökségek. Támogatási rendszerünk nagy hangsúlyt helyez a K+F és innovációs források egységes, összehangolt tervezésére. Fontos célja a kooperatív kutatási tevékenységek támogatása, az erőforrások koncentrálása, a K+F eredmények gazdasági, üzleti célú hasznosítása és a regionális innováció intézményrendszerének kialakítása.

Új programok az üzleti szféra K+F tevékenységének kiszélesítésére

A kutatás-fejlesztési és innovációs tevékenységet befolyásoló erőforrások és képességek tekintetében az ágazatok nagyon eltérő képet mutatnak. A nettó árbevétel több mint harmadát a feldolgozóipar adja. A további termelő szektorok részesedése 8% alatt van. A vállalati K+F ráfordítások több mint 70%-át (73%) a feldolgozóipari cégek adják. Messze elmaradnak gazdasági szerepüktől a K+F ráfordítás terén az építőipar, az élelmiszeripar, a villamosenergia-ellátás, valamint a posta, távközlés ágazatok.

Ágazati elemzések, vállalati K+F ráfordítások ágazatonként

A feldolgozóiparon belül, gazdasági jelentőségének megfelelő és dinamikus növekvő K+F ráfordítás mérhető a gyógyszergyártás mellett a híradástechnikai készülékgyártás és a közúti jármű gyártása ágazatban, és számottevő a K+F ráfordítás a villamosgép-gyártás terén is (4. ábra).

K+F ráfordítás a feldolgozóiparban

Jelentős K+F ráfordítással (kapacitással) rendelkező, dinamikusan fejlődő ágazat, és nemzetközi összehasonlításban is fejlődési lehetőségek előtt áll a gyógyszeripar, a környezetvédelmi ipar, a biotechnológia és az információtechnológia. A kis- és középvállalatok, illetve a humán erőforrás szempontjából fejlesztési potenciállal rendelkező ágazat a gépjárműipar (járművezérlés, szenzortechnológiák) és az élelmiszeripar. Biztató a közúti járműgyártás és a híradástechnikai készülékgyártás fejlődése.

Fejlesztési
potenciálok

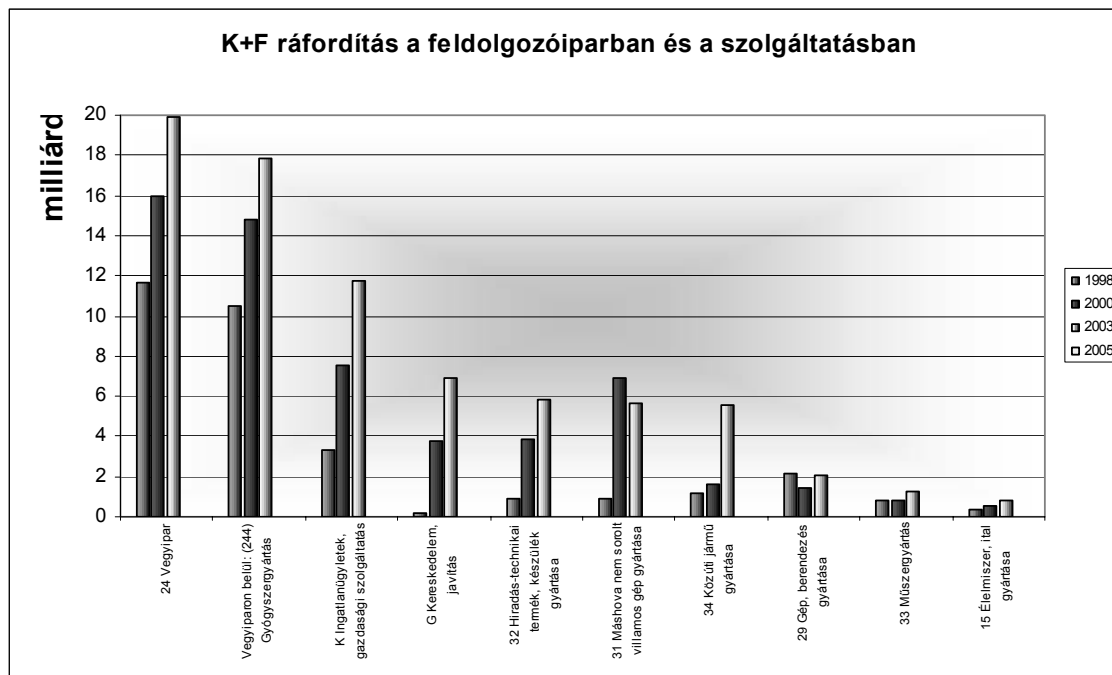
A mai magyar adórendszer a K+F ösztönzése szempontjából sokat fejlődött az utóbbi néhány évben. Az OECD összehasonlító vizsgálatai szerint Magyarország 2005-re az élmezőnyben volt a K+F ösztönzésére alkalmazott adókedvezmények tekintetében. Jelentős feszültségek láthatók viszont az élőmunkát terhelő járulékok területén. A tudásalapú vállalkozások (például szoftveripar, tartalomipar, kutatásigényes tevékenységek) a hozzáadott értéket jellemzően magas képzettséget igénylő szellemi munkával hozzák létre, emiatt költségeiken belül nagy a bérköltségek aránya. A bérköltségre rakódó járulékok tehát leginkább éppen azokat sújtják (nem anyagot, hanem szellemi tartalmat, intellektuális teljesítményt értékesítő vállalkozásokat), amelyeket az innováció szempontjából a leginkább kellene ösztönözni.

Közvetett K+F
ösztönzés

A kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvényt az Országgyűlés 2004. december 20-án fogadta el, és 2005. január 1-jén lépett hatályba. Ez az ország első innovációs törvénye, ami átfogóan határozza meg, és számos intézkedéssel segíti a kutatás-fejlesztést, a technológiai innovációt, az eredmények gazdasági és társadalmi hasznosítását. Fő intézkedései a K+F és a technológiai innováció finanszírozására, a kutatási eredmények, valamint az ebből keletkezett szellemi alkotások hasznosítására, az innovatív vállalat-alapításra, a kis- és középvállalkozások innovatív tevékenységének megkönnyítésére, és az innováció emberi erőforrásainak erősítésére irányulnak. A törvény egyik legfontosabb intézkedése, hogy enyhíti a költségvetési kutatóhelyek vállalkozás-alapításának korlátait, megteremti a kutatómunkában résztvevők közvetlen érdekelttségét azzal, hogy a közalkalmazotti státuszban dolgozó kutatók részt vehetnek a hasznosító (spin-off) vállalkozások munkájában annak érdekében, hogy a kutatási eredmények közvetlenül hasznosuljanak.

Innovációs
törvény

4. ábra. K+F ráfordítás a feldolgozóiparban és a szolgáltatásban (milliárd Ft) (KSH)



[A gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozási rendszere – TEÁOR - szerint a „K – Ingatlanügyletek, gazdasági szolgáltatás” elnevezésű nemzetgazdasági ágak része; a K+F szolgáltatás, valamint a számítástechnikai tevékenység is. Ez magyarázza a vegyipar után a második legnagyobb K+F ráfordítást és a dinamikus növekedést ebben a nemzetgazdasági ágban. A TEÁOR szerint a „24 – Vegyipar” nevű ágazat része a 244. jelű gyógyszeripar, mint aláágazat. A gyógyszeripart magas K+F ráfordítása miatt külön is feltüntettük az ábrán. (4. ábra)]

Módszertani megjegyzés: a stratégia többféle, részben átfedő fogalmat használ, így alkalmazza a tudomány és technológia (science and technology, S&T), a kutatás-fejlesztés (research and development, R&D), illetve a kutatás-fejlesztés és (technológiai) innováció (K+F+I) fogalmat is. E fogalmak a nemzetközi gyakorlatban is átfednek, és mind számos különböző nemzeti és nemzetközi szakmapolitikai, statisztikai, számviteli, illetve versenypolitikai dokumentumhoz, illetve jogszabályhoz kötődnek. A szerkesztők törekedtek a fogalmak következetes használatára, és remélik, hogy a nemzetközi gyakorlatban (sőt, pl. az EU Bizottság különböző DG-i között) is fellelhető fogalmi átfedések nem akadályozzák meg a stratégia szakmapolitikai üzeneteinek világos értelmezését.

**A Kormány
1024/2007. (IV. 5.) Korm.
határozata**

**az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő
Részvénytársaság Szervezeti és Működési
Szabályzatának jóváhagyásáról szóló
1125/1999. (XII. 13.) Korm. határozat
módosításáról**

1. A Kormány az állam tulajdonában lévő vállalkozói vagyon értékesítéséről szóló 1995. évi XXXIX. törvény 20. §-a alapján az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Részvénytársaság Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 1125/1999. (XII. 13.) Korm. határozat mellékletét (a továbbiakban: M.) a jelen határozat *mellékletében* foglaltak szerint módosítja.

2. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti az M. „Bevezető rendelkezések” címet megelőző szövege, 12. §-ának (7) bekezdése, az I. fejezet 4. és 6. Címe és az e címet követő 14/A. és 14/C. §-a, a 28/A. § (3) bekezdése *b*) pontjából a „stratégiai,” szövegrész, valamint a 71/A–71/F. §-a.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

Melléklet
az 1024/2007. (IV. 5.) Korm. határozathoz

**Az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő
Részvénytársaság Szervezeti és Működési
Szabályzatának módosítása**

1. Az M. „Bevezető rendelkezések” címet követő bevezető mondata, valamint második francia bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[BEVEZETŐ RENDELKEZÉSEK]

„Az Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Zártkörűen működő Részvénytársaság (a továbbiakban: ÁPV Zrt.) jogállását, szervezeti felépítését és működését – különösen – az alábbiak szabályozzák:”

„– a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.),”

2. Az M. 3. §-a (2) bekezdése *e*) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

[3. § Az ÁPV Rt. Igazgatósága dönt:

(2) a Privatizációs tv. 4. §-ának (1) bekezdése alapján az érintett miniszterek véleményének figyelembevételével, az ÁPV Rt.-hez rendelt társaságok közgyűlésein, illetve taggyűlésein képviselendő álláspontról (mandátum kiadás), ha]

„*e*) a társasági részvények valamilyen többletjogot biztosítanak [Gt. 186. § (1) bekezdése], feltéve, hogy részvény által biztosított többletjog tekintetében ügydöntő jelentősége van az elsőbbségi részvény birtokában leadott szavazatnak,”

3. Az M. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„*9. § Az ülésről digitalizált hangfelvétel készül, amely jegyzőkönyvnek minősül. Az ülésen hozott határozatokról, a szavazás eredményéről, az elfogadott határozatokhoz fűzött esetleges nyilatkozatokról írásbeli kivonatot kell készíteni.*”

4. Az M. 26. §-a (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„*26. § (1) Az ÁPV Zrt. Ügyvezetése a vezérigazgatóból és a vezérigazgató-helyettesekből álló testület. Az Ügyvezetés ülésén tanácskozási joggal vesz részt a vezető jogtanácsos, illetve képviselője, a Vezetői Iroda képviselője, továbbá az előterjesztő ügyvezető igazgató, valamint az igazgatási és koordinációs, a belső ellenőrzési, a könyvszakértői, valamint a közgazdasági és kontrolling feladatokat ellátó szervezeti egységek vezetői, illetve képviselőjük.*”

5. Az M. 27. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„*27. § (3) Az Ügyvezetés üléseiről digitalizált hangfelvétel készül, amely jegyzőkönyvnek minősül. Az üléseken hozott ügydöntő határozatokról, a szavazás eredményéről, az elfogadott határozatokhoz fűzött esetleges nyilatkozatokról írásbeli kivonatot kell készíteni.*”

6. Az M. 28. §-a (2) bekezdésének *b*) pontja helyébe az alábbi rendelkezés lép:

[28. § Az Ügyvezetés dönt:

(2) a Priv. tv. 4. §-ának (1) bekezdése alapján az érintett miniszterek véleményének figyelembevételével, az ÁPV Rt.-hez rendelt azon társaságok közgyűlésein, illetve taggyűlésein képviselendő álláspontról (mandátum kiadás), amelyeknél]

„*b*) az ÁPV Zrt. birtokában lévő részvények valamilyen többletjogot biztosítanak [Gt. 186. § (1) bekezdése], feltéve, hogy a döntés nem tartozik a 2. § (2) bekezdésének *e*) pontja alapján az Igazgatóság hatáskörébe,”

7. Az M. 28/A. §-a (3) bekezdésének *a*) pontja kiegészül az alábbi francia bekezdéssel:

[(3) A PEB tagja:

a) minden esetben:

– az érintett tranzakciós igazgatóság ügyvezető igazgatója vagy helyettese,

– az előterjesztést készítő portfólió menedzser,

– a jogi feladatokat ellátó szervezeti egység képviselője,]

„– a közgazdasági és kontrolling feladatokat ellátó szervezeti egység vezetője vagy az általa kijelölt tag.”

8. Az M. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „33. § A vezető állású munkavállalók munkavégzésére vonatkozó különleges szabályokat a Munka Törvénykönyvének 188–192/A. §-ai tartalmazzák.”

9. Az M. 34. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § A vezérigazgató közvetlen irányítása alatt működnek:

- (1) a vezérigazgató-helyettesek,
- (2) a vezető jogtanácsos,
- (3) a jogi szakterület és a szerződéstár,
- (4) a Vezetői Iroda,
- (5) a vezetői ellenőr.”

10. Az M. 36. §-ának (5) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[36. § A vezérigazgató dönt:]

„(5) a jogszabályokon alapuló, illetve a jogerős bírósági ítéletek alapján előírt kötelezettségek kifizetéséről,

(6) peren kívüli és perbeli egyezség létrehozásáról, ha az egyezséggel érintett követelés vagy kötelezettség mértéke járulékaival együtt nem éri el az 500 M Ft-ot,”

11. Az M. 37. §-ának (17), (18) és (23) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[37. § A vezérigazgató az irányítási, tájékoztatói és ellenőrzési tevékenysége keretében:]

„(17) irányítja, felügyeli és ellenőrzi az ÁPV Zrt. jogi tevékenységét, valamint a Szerződéstárat,

(18) irányítja, felügyeli és ellenőrzi az Igazgatóság elnöke, elnökhelyettese és a vezérigazgató munkáját közvetlenül segítő, továbbá a kommunikációs és a kormányzati kapcsolattartás feladatait ellátó, illetve koordináló szervezeti egységet,”

„(23) irányítja a közvetlenül alá tartozó vezetői ellenőrzési tevékenységet, ellenőrzi az ÁPV Zrt. szakmai tevékenységét, kivizsgálja, illetve kivizsgáltatja a hozzárendelt vagyon privatizációjával, kezelésével vagy hasznosításával kapcsolatos egyéni és közérdekű bejelentéseket.”

12. Az M. IV. fejezet 6. Címe és 39/A. §-a helyébe a következő új Cím és rendelkezés lép:

„6. Cím

Vezetői Iroda

39/A. § (1) A Vezetői Iroda az Igazgatóság elnöke és a vezérigazgató közvetlen felügyelete, irányítása alatt áll.

(2) A Vezetői Iroda ellátja az Igazgatóság elnöke, elnökhelyettese és a vezérigazgató munkáját közvetlenül segítő feladatokat, így különösen:

a) Közreműködik az Igazgatóság, illetve az Ügyvezetés üléseinek előkészítésében, napirendjének összeállításában. Beszerzi és előkészíti az Igazgatóság és az Ügyve-

zetés üléseinek lebonyolításához szükséges információkat, dokumentumokat. Képviselője részt vesz az Igazgatóság és az Ügyvezetés ülésén.

b) Közreműködik a részükre érkezett megkeresésekkel kapcsolatos munkafolyamatok megszervezésében, az azokra adandó válaszok előkészítésében.

c) Segít a képviseleti feladatok ellátásában, intézi a programegyeztetéseket, levelezéseket.

d) Végzi az ÁPV Zrt. Felügyelő Bizottságával való kapcsolattartásból adódó feladatokat.

e) Ellátja az Igazgatóság elnöke, elnökhelyettese és a vezérigazgató által meghatározott egyéb feladatokat.

(3) Szervezi és koordinálja az ÁPV Zrt.-vel kapcsolatos kommunikációs feladatokat.

(4) Szervezi és koordinálja a nemzetközi és a kormányzati kapcsolattartással összefüggő feladatok ellátását.”

13. Az M. 41. §-ának bevezető mondata, valamint (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezések lépnek:

„41. § A vezérigazgató-helyettesek döntenek feladatukörükben:”

„(4) minden egyéb ügyben, amely nem tartozik az Igazgatóság, az Ügyvezetés vagy a vezérigazgató hatáskörébe, ha az elidegenítésre kerülő vagyon értéke, illetve a szerződéses érték közül a legnagyobb nem haladja meg az 50 M Ft-ot.”

14. Az M. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

[A gazdasági vezérigazgató-helyettes feladat- és hatásköre]

„43. § Ellátja az ÁPV Zrt. saját és hozzárendelt vagyonával kapcsolatos könyvvizsgálati és üzletértékelési munka felülvizsgálatát, szakmai irányítását és koordinálását, a tulajdonosi ellenőrzést, valamint a pénzügyi és számviteli tevékenység irányítását és ellenőrzését.”

15. Az M. 47–51. §-ai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A gazdasági vezérigazgató-helyettes feladat- és hatásköre]

„47. § (1) Ellátja az ÁPV Zrt. működésével, saját és hozzárendelt vagyonával kapcsolatos közgazdasági tevékenység szakmai irányítását és ellenőrzését, irányítja az ÁPV Zrt. saját és hozzárendelt vagyonával kapcsolatos stratégiai tervezési és elemzési tevékenységet.

(2) Részt vesz az ÁPV Zrt. és a társaságok érdekeltségi rendszere és keresetszabályozása kidolgozásának közgazdasági megalapozásában.

(3) Kidolgozza és működteti a tulajdonosi forrásjuttatás allokációs rendszerét.

(4) Gondoskodik az ÁPV Zrt. saját és hozzárendelt vagyonába tartozó társasági részesedések és vagyoni értékű jogok vagyonértékeléséről.

48. § Irányítja a kontrolling tevékenységet, a saját, illetve a hozzárendelt vagyonhoz kapcsolódó kontrolling fel-

adatokat, a vagyonra vonatkozó információs adatbázis működtetését, valamint elemzi, értékeli az ÁPV Zrt. hozzárendelt vagyonába tartozó társaságok vagyoni, jövedelmi, pénzügyi helyzetét.

49. § Felügyeli az állami támogatás EU konformitásával, valamint az európai uniós versenyjogi szabályozás közgazdasági kérdéseivel, valamint uniós pénzalapok monitoringjával és további felhasználásával kapcsolatos feladatok végrehajtását.

50. § Irányítja és felügyeli az ÁPV Zrt. hozzárendelt vagyonába tartozó társaságok végelszámolása során felmerülő vagyoneértékesítéssel és lezárással kapcsolatos feladatokat, valamint az ÁPV Zrt.-hez kapcsolódó felszámolási eljárásokkal összefüggő tevékenységet.

51. § (1) Irányítja az ÁPV Zrt.-hez rendelt társaságok átalakulásával, privatizációjával összefüggésben jogszabályok, valamint egyes megállapodások alapján keletkező kötelezettségekkel és követelésekkel kapcsolatos elszámolási és nyilvántartási tevékenységet, a reverzális levelekkel kapcsolatos feladatokat.

(2) Irányítja és ellenőrzi a szerződés menedzsment munkáját, az ÁPV Zrt. által kötött szerződések teljesülésének figyelemmel kísérését, valamint a lezárt tranzakciókkal kapcsolatos utógondozási tevékenységet.

(3) Irányítja az ÁPV Zrt. részére benyújtott kárpótlási jegyek őrzését, nyilvántartását, kezelését, valamint a jogszabálynak megfelelő megsemmisítését.

(4) Ellátja az állami tulajdonú ingatlanok elbirtoklásának megakadályozása során fellelt ingatlanok vagyonekezelői jogának rendezésével kapcsolatos feladatokat.”

16. Az M. IV. fejezet 9. Címe és 53–54. §-ai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„9. Cím

Portfóliókezelő vezérigazgató-helyettes

53. § Az ÁPV Zrt. hozzárendelt vagyonába tartozó társasági részesedések és egyéb vagyonelemekkel való gazdálkodással, valamint a privatizáció előkészítésével és végrehajtásával kapcsolatos feladatok végrehajtását a portfóliókezelő vezérigazgató-helyettes irányítja.

54. § A vagyongazdálkodási tevékenység keretein belül irányítása alá tartozik az ÁPV Zrt. vezérigazgatója által hozzá rendelt gazdasági társaságok feletti tulajdonosi jog gyakorlása. Ezen társaságokra kidolgozza az ÁPV Zrt. vagyongazdálkodási tevékenységének alapelveit, meghatározza azokat az irányítási és ellenőrzési feladatokat, amelyeket a vagyongazdálkodás során érvényre juttat.”

17. Az M. 57. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Portfóliókezelő vezérigazgató-helyettes]

„57. § Irányítja és felügyeli az ÁPV Zrt. hozzárendelt vagyonába tartozó ingatlanok nyilvántartásával, vagyoneértékelésével, értékesítésével, kezelésével, üzemeltetésével és hasznosításával kapcsolatos feladatokat.”

18. Az M. 59. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Portfóliókezelő vezérigazgató-helyettes]

„59. § Ellátja az ÁPV Zrt. hozzárendelt vagyonába tartozó társaságok végelszámolásának megindításával kapcsolatos feladatokat.”

19. Az M. 61. §-a kiegészül a következő új (7) bekezdéssel:

[A humánerőforrás-gazdálkodási és igazgatási vezérigazgató-helyettes feladat- és hatásköre]

„(7) Előkészíti az ÁPV Zrt. saját és hozzárendelt vagyonába tartozó gazdasági társaságok bérigazgatásának szabályozásával kapcsolatos döntéseket, ellenőrzi azok végrehajtását.”

20. Az M. 62. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

[A humánerőforrás-gazdálkodási és igazgatási vezérigazgató-helyettes feladat- és hatásköre]

„62. § (1) Irányítja, felügyeli és ellenőrzi az Igazgatóság és a Felügyelő Bizottság kapcsolattartásával összefüggő operatív feladatokat, az ÁPV Zrt. belső szabályozási rendszerével, iratainak kezelésével és archiválásával kapcsolatos koordinációs feladatokat, a testületi ülések lebonyolításával kapcsolatos feladatokat ellátó szervezeti egységet, valamint a Dokumentumtárat.”

21. Az M. 69–71. §-ai helyébe az alábbi rendelkezések lépnek:

[11. Cím

A jogi vezérigazgató-helyettes/vezető jogtanácsos feladat- és hatásköre]

„69. § A vezető jogtanácsos a vezérigazgató közvetlen irányítása alatt áll.

70. § A vezető jogtanácsos a jogtanácsosi tevékenységről szóló 1983. évi 3. törvényerejű rendelet által megállapított keretek között ellátja az ÁPV Zrt. jogi képviselőjét, a jog eszközeivel elősegíti a szervezet eredményességét, közreműködik a törvényesség érvényre juttatásában, segítséget nyújt a jogok érvényesítéséhez, valamint a kötelezettségek teljesítéséhez.

71. § Javaslatot tesz az ÁPV Zrt.-nél alkalmazott szerződéses feltételek kialakítására. Közvetlenül vagy megbízott személyen keresztül közreműködik az ÁPV Zrt. által kötendő szerződések megtárgyalásában, az ÁPV Zrt. nevében kötött szerződéseket ellenjegyzzi.”

22. Az M. rendelkezéseiben az „ÁPV Rt.” szöveg helyébe „ÁPV Zrt.” szöveg lép.

VI. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

Tájékoztató az Országos Érdekegyeztető Tanács 2007. február 16-i üléséről

1. A külügyminiszter asszony részvételével az OÉT megvitatta a Kormány Európa-politikai stratégiájának új irányairól és feladatairól szóló előterjesztést, valamint tájékoztatót kapott az Európai Unió 2007. első félévi német elnöksége programjáról, az ehhez kapcsolódó magyar prioritásokról.

a) A munkaadói oldal az Európa-politikai stratégiáról szóló előterjesztést támogatta.

Felvetette a Kormány és a szociális partnerek közötti munkakapcsolat szorosabbá tételének, az évenkénti értékelésnek a szükségességét. Egyben javasolta a korábbi Európai Integrációs Tanács akár OÉT bizottságaként történő újraalakítását.

b) A munkavállalói oldal hangsúlyozta, hogy a közös Európa-politikai stratégiának az egységes munkajogi szabályozásra is törekednie kellene. Erős minimál-standardokat kellene meghatározni és meg kellene akadályozni a szinte korlátlan versengést a multinacionális tőkéért.

Felvetették az egységes és igazságos uniós adópolitika kialakításának szükségességét. A szakszervezeti szövetségek a munkavállalókra nézve veszélyesnek minősítették a hazai rugalmasítási törekvések mértékét. Hangsúlyozták: az uniós jövőkép mellett a Kormánynak fel kell vázolnia a magyarországit is.

A munkavállalói oldal javasolta, hogy a Kormány Európa-politikájának stratégiájáról készülő anyag következő változata is kerüljön az OÉT elé 2007 tavaszán. Azt is szükségesnek ítélte, hogy az OÉT rendszeresen foglalkozzon a hazai politikákat nagymértékben befolyásoló uniós stratégiákkal, szakpolitikákkal, és ennek előkészítése céljából is hasznosnak tartaná egy koordinatív csoport létrehozását az OÉT mellett.

Az Európai Unió 2007. első félévi német elnökségi programjához kapcsolódó magyar prioritások közül az oldal külön hangsúlyozandónak tartotta a rugalmasság és a biztonság együttes biztosítását, ezen belül a családok életét biztonságossá tevő rugalmasságot, valamint a szociális biztonságot is.

c) A kormányoldal válaszában megköszönte a véleményeket és megerősítette az együttgondolkodás szükségességét az Európai Unió időszerű feladataihoz kapcsolódóan. A szociális partnerekkel való további együttműködés formáira vonatkozó javaslatokkal összefüggésben – a kiemelt témakörökre figyelemmel – az összehangolás, a közös munka fontosságát hangsúlyozta.

2. Az OÉT megtárgyalta és ennek alapján tudomásul vette a Munkaügyi Közvetítő és Döntőbírói Szolgálat beszámolóját a 2006. évi tevékenységéről.

A napirendi pont tárgyalása során a munkavállalói oldal nem értett egyet a beszámoló azon megállapításával, hogy Magyarországon kevés munkaügyi konfliktus van. A szakszervezeti szövetségek álláspontja szerint az MKDSZ tevékenysége szükséges, azonban a Szolgálat még mindig keresi a helyét a munka világában. A közeljövőben át kell tekinteni az MKDSZ funkcióit, a közvetítések és az egyéb tevékenységek arányait, az MKDSZ feladatainak súlypontjait. Az oldal jelezte, hogy rendszeresen tájékoztatót kér az MKDSZ képzési, oktatási terveiről, az oktatási anyagokra is kiterjedően.

A kormányzati oldal kiemelte, hogy a többéves tapasztalat igazolta az MKDSZ létrehozását, és a jövőben is szükség van működésére. A kormányzat stratégiai célként kezeli az MKDSZ tevékenységét és támogatja a szervezet munkáját. A tevékenység hasznossága nem mérhető az esetszámmal, mivel akárcsak egyetlen súlyos konfliktus sikeres és gyors megoldása révén is megtérülnek a szervezet fenntartásával kapcsolatos költségek.

*Országos Érdekegyeztető Tanács
Titkársága*

Tájékoztató az Országos Érdekegyeztető Tanács 2007. március 9-i üléséről

Napirend előtt az Országos Érdekegyeztető Tanács munkavállalói oldala javaslatot tett arra, hogy az Egészségbiztosítási Felügyeleti Tanácsban – a járulékfizetők kontrolljának biztosítása érdekében – a munkavállalói oldalt három fő képviselhesse. A szociális partnereket az Egészségbiztosítási Felügyeleti Tanácsban képviselők létszámának bővítését célzó javaslatához a munkáltatói oldal is csatlakozott. Az oldalak megállapodtak arról, hogy e kérdéstről tárgyalásokat folytatnak.

Az Országos Érdekegyeztető Tanács – a 2007. február 9-i állásfoglalásának megfelelően – megvitatta az Országgyűlésnek benyújtott T/2160. számú törvényjavaslatot az egyes munkaügyi tárgyú és más kapcsolódó törvények módosításáról.

Az előterjesztő kormányoldal kiemelte, hogy a szabadság kiadására vonatkozó törvényjavaslat a korábbi OÉT egyeztetésnek megfelelő kompromisszumos javaslatot tartalmazza, de a továbbiakban is kész a munkavállalói és a munkáltatói oldal közös javaslatainak képviselésére.

a) A munkavállalói oldal a szabadság kiadására vonatkozó törvényjavaslat vitájában megerősítette a 2007. február 9-i OÉT ülésen e témában ismertetett álláspontját. Különös hangsúllyal emelte ki, hogy a „kivételesen fontos

gazdasági érdek” törvényjavaslatban szereplő meghatározását és a szabadság kiadása időkorlátjának erre való hivatkozással történő meghosszabbítását nem tartja elfogadhatónak. Elmozdulási lehetőséget abban látott, hogy az alapszabadság egynegyede, amely vis maior esetén átvihető a következő év március 31-éig, kollektív szerződés rendelkezése alapján április 30-ig legyen kiadható. Új javaslatként fogalmazta meg, hogy

– a szabadság kiadása időpontjának meghatározásakor tekintettel kell lenni a munkavállaló személyes körülményeire, különösen szabadságának kiskorú gyermekével történő eltölthetősége elősegítésére, amint azt a szülői szabadságról szóló 96/34/EK irányelv is előírja;

– a Munka Törvénykönyve szövegszerűen is rögzítse: a szabadság a munkaviszony fennállása alatt nem évül el.

Az oldal felhívta a figyelmet arra, hogy a szabadság kiadásával a szakszervezeti tapasztalatok szerint számos munkahelyen súlyos gondok vannak. Az okok közül kiemelte: az elmúlt időszakban olyan mértékű létszámcsökkenésre került sor a nemzetgazdaság szinte minden szektorában, ami tömegesen korlátozza a szabadság időbeni és teljes kiadását. Kezdeményezte, hogy az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség folytasson célzott ellenőrzést 2007-ben a szabadság kiadását szabályozó törvényi előírások betartására vonatkozóan.

A csőd- és felszámolási eljárásokról szóló törvény módosításához kapcsolódóan az oldal sajnálatosnak minősítette, hogy a követelési sorrendben a banki jelzálog megelőzi a munkavállalói követeléseket, sokszor ellehetlenítve ezzel azt, hogy a munkavállalók a felszámolási eljárás

keretében hozzájussanak járandóságaikhoz, és kezdeményezte a munkavállalókat előre soroló módosítást.

b) A munkáltatói oldal – mivel a szabadság kiadására, illetve igénybevételére vonatkozóan a munkáltatói és a munkavállalói álláspontok nem közeledtek – tudomásul vette a Kormány Országgyűlésnek benyújtott törvényjavaslatát.

A Bér garancia Alapból kifizethető összeg ötszörösére való emelésével, a munkaügyi ellenőrzés „vélelemre” alapított eljárásával, valamint a munkaügyi bírságra vonatkozó javaslatokkal kapcsolatban az oldal – korábbi álláspontját fenntartva – továbbra sem ért egyet.

c) A kormányoldal, az álláspontokat mérlegelve az alábbi, a Munka Törvénykönyve módosítására irányuló javaslatokat támogatta:

– a szabadság kiadására alapot adó, kivételes gazdasági érdek fogalmának további pontosítása,

– a munkavállalói oldal javaslatának megfelelően, a 15 napos előzetes bejelentési kötelezettség nélkül, rendkívüli esetben igénybe vehető háromnapos szabadság kiadására vonatkozó szabály,

– a munkabér átutalásával kapcsolatos költségek munkavállalóra háritásának tilalmát megfogalmazó szabály,

– a szabadság elévülésével kapcsolatos speciális szabály,

– átmeneti szabályként, a felhalmozódott szabadságok 2007. szeptember 30-ig történő kiadásának lehetővé tétele.

*Országos Érdekegyeztető Tanács
Titkársága*

A Nyugdíjasok Pártja (átalakítás alatt) 2006. évi pénzügyi zárómérlege

	Forintban
<i>Bevételek</i>	
1. Tagdíjak	10 800
2. Állami költségvetésből származó támogatás	–
3. Egyéb hozzájárulások	–
4. A párt propagandatevékenységéből	–
5. A párt gazdálkodó tevékenységéből	–
6. A párt által alapított vállalat és korlátolt felelősségű társaság nyereségéből	–
7. Egyéb bevétel	345 400
a) bankkamat és letéti jegy beváltása	357
b) ELMŰ visszatérítés	12 038
<i>Összes bevétel a gazdasági évben:</i>	368 595

Kiadások

1. Hozzájárulás juttatása		–
2. Személyzeti költségek		–
3. Általános költségek		485 828
a) adók, illetékek		–
b) épületek fenntartása, közüzemi díjak	333 462	
c) helyiségek bérlete	63 936	
d) adminisztrációs és postaköltségek	88 166	
e) klf. egyéb költségek	264	
4. Sajtó- és propagandaköltségek		–
5. Választással kapcsolatos költségek		–
6. Egyéb tevékenységgel kapcsolatos költségek		–
<i>Összes kiadás a gazdasági évben:</i>		485 828

Dr. Michaletzky Vilmos s. k.,
v. elnök



ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTEŚÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyon Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseltek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2007. évi éves előfizetési díja: 15 372 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTEŚÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTEŚÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2007. évi előfizetési díj fél évre 7 686 Ft áfával

egy évre 15 372 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárának** megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezeres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2007. évre: 22 932 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2007. évi előfizetési díj egy évre: 22 932 Ft áfával.

fél évre: 11 466 Ft áfával.

Csekket kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal, valamint az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékoztatói forrás.

A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek – ideértve az önkormányzati rendeleteket is –, alkotmánybírói és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértői közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2007. évi éves előfizetés díja: 5544 Ft áfával; féléves előfizetés: 2772 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házsám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

5 érvünk van:

hivatalos és hiteles
jogszabályszovegek

hasznos kiegészítők
(pl. iratmintatár)

folyamatosan
aktualizált
kommentárok

megújult, gyors
keresőprogram

online frissítés
naponta

Éves előfizetési díj:
72 000 Ft + áfa
diákkedvezmény: 50%

Készült a
MAGYAR KÖZLÖNY
nyomdai tőpédánya
alapján
HU ISSN 1787-7784

MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ

**+1
klubtagság**

5–50% kedvezmény
több mint 1000 elfogadóhelyen

Előfizetésével Ön jogosult lesz a Közlöny Klub névre szóló prémium kártyájára, amellyel nem csak a Magyar Hivatalos Közlönykiadó boltjaiban részesül azonnali árkedvezményben, hanem az Euro Discount Club partnercégeinél is országszerte.

 www.mhk.hu
06 (80) 200-723

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2007. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 1030002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél-cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2007. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	99 792 Ft/év	Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	15 120 Ft/év
Hivatalos Értesítő	15 372 Ft/év	Közlekedési Értesítő	24 696 Ft/év
Határozatok Tára	22 932 Ft/év	Kulturális Közlöny	18 900 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	5 544 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	20 160 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	18 900 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	15 372 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 788 Ft/év	Oktatási Közlöny	21 924 Ft/év
Belügyi Közlöny	25 452 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	30 492 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	22 176 Ft/év	Sportértesítő	5 040 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	27 720 Ft/év	Statisztikai Közlöny	13 104 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 528 Ft/év	Szociális Közlöny	15 624 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	18 396 Ft/év	Turisztikai Értesítő	11 844 Ft/év
Gazdasági Közlöny	23 436 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	6 552 Ft/év
Hírközlési Értesítő	6 552 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alap Hírlevele	5 040 Ft/év
Honvédelmi Közlöny	18 648 Ft/év	Pénzügyi Szemle	19 908 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	15 876 Ft/év	L'udové noviny	3 780 Ft/év
Jogtanácsadó	6 804 Ft/év	Neue Zeitung	4 788 Ft/év

Cégek Közlöny CD

A Cégközlöny hatályos és hiteles céginformációs – az üzleti életben részt vevők számára nélkülözhetetlen, naprakész – adatbázisát tartalmazó, heti rendszerességgel lemezen megjelenő lap formátuma 2007. október 1-jétől várhatóan megújul. Erre tekintettel a CD a 2007. évben január 1-jétől szeptember 30-ig fizethető elő. A háromnegyed éves előfizetés díja a 20%-os áfával: 106 272 Ft.

Közbeszerzési Értesítő

A hetente több száz, minden szakterületre kiterjedő közbeszerzési felhívás részletes leírását és feltételeit tartalmazó Közbeszerzési Értesítő című hivatalos lap révén az előfizetők a leggyorsabban, autentikus forrásból értesülhetnek a pályázatokról. Az Értesítő – a tervezett formátumváltás miatt – a 2007. évben fél évre fizethető elő. A féléves előfizetés díja áfával: 55 062 Ft.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (CD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

Az EU-JOGSZABÁLYTÁR (CD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díjai

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2006-os évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti küllak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. Ára: 12 000 Ft + áfa.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: Gilyán György. A szerkesztésért felelős: Kovácsné dr. Szilágyi-Farkas Zsuzsanna. Budapest V., Kossuth tér 1-3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2007. évi éves előfizetési díj: 99 792 Ft. Egy példány ára: 210 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +189 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközi emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

07.1170 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

